CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Verily I say unto thee, Today shalt thou be with me in paradise."
Luke 23 : 43

FEBR. 6th. 1959 - No. 382 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

OP HET KRUISPUNT

door DAVE VALSTAR

Wie in deze tijd de moed kan opbrengen er een eigen mening op na te houden loopt het gevaar als exentriek beschouwd te worden. Voor een deel is dit verschijnsel wellicht te wijten aan de ontwikkeling naar een collectivistisch denken onder grote groepen van de bevolking. De gemeenschap verwacht van de enkeling zich aan te passen aan de gedachtengang van de gemiddelde mens en keert zich daarom dikwijls met een schouderophalen af van een ieder die tot een eigen opinievorming tracht te komen.

Deze toepassing van de "wet van het gemiddelde" gaat altijd gepaard met een devaluatie van de levenswaarden, voornamelijk omdat het collectivisme zich alleen kan ontplooien op de voedingsbodem van het compromis.

De psychologie, die op zichzelf genomen veel heeft bijgedragen tot het leren verstaan van de mens, heeft niettemin toch meegewerkt aan de bevordering van deze geesteshouding. Vooral in Noord-Amerika komt men steeds meer tot de ontdekking, dat het moderne leven is afgestemd op het door deze wetenschap vastgestelde peil van de gemiddelde mens.

De moderne psychologie is vooral daarom zo gevaarlijk, omdat zij bij de bepaling van het gemiddelde zich niet heeft laten leiden door enige vaste norm, doch alleen door het proefondervindelijk onderzoek. Sommige psychologen komen daardoor tot de conclusie, dat de aanvaardbaarheid van een bepaald gedrag afhangt van de publieke opinie, zodat, om een voorbeeld te noemen, echtscheiding in Canada anders wordt beoordeeld dan in Hollywood.

Wanneer deze gedachte de overhand krijgt wordt de vaststelling van het gemiddelde aan alle normering onttrokken en is de weg gebaand voor een gesanctionneerde wetteloosheid.

* * *

Als Calvinisten kunnen wij ons niet de weelde veroorloven aan dit verschijnsel stilzwijgend voorbij te gaan. Veeleer zullen wij moeten nagaan in hoeverre het collectivistisch denken reeds beslag op onze gelederen heeft kunnen leggen.

Daarbij mogen wij wel bedenken dat de Schriften zich tegen het collectivisme keren en juist steeds weer wijzen op onze persoonlijke verantwoordelijkheid jegens God en de naaste. Door hierop de nadruk te leggen willen wij bij voorbaat de indruk wegnemen alsof wij in deze bijdrage het individualisme zouden verdedigen.

Ook de Christen weet zich verantwoordelijk jegens de gemeenschap. Desondanks en dikwijls juist daarom ziet hij zich vele malen genoodzaakt tegen het collectivistisch denken in te gaan. Deze geesteshouding kan veel moeilijkheden veroorzaken en er de reden van zijn dat wij op sommige punten buiten de gemeenschap komen te staan.

In dit verband ervaren wij als Calvinisten dagelijks hoe moeilijk het is niet toe te geven aan de algemene opinie dat materiële vooruitgang als het belangrijkste in ons leven moet worden beschouwd. Vooral als immigranten zijn wij immers geneigd ons zozeer door de strijd om het dagelijks brood in beslag te laten nemen, dat wij soms op dit punt het verzet al vlug opgeven. We zullen echter wel mogen bedenken, dat ook andere invloeden gemakkelijk door deze bres ons leven kunnen binnendringen.

Zonder te generaliseren kan men zich daarom afvragen of de houding die velen onzer tegenover de bescheiden Christelijke culturele actie aannemen wellicht ontleend is aan het collectivistisch denken. Wanneer men er immers op wijst dat Christelijke actie alleen nuttig is indien op onmiddellijke resultaten gerekend kan worden is de vraag gewettigd of in dit standpunt alreeds de sporen van het humanistisch rationalisme zijn aan te wijzen.

Ook de moderne mens gelooft immers niet meer, dat Gods kracht in onze zwakheid kan worden volbracht en rekent daarom alleen met cijfers en tastbare werkelijkheden.

Uit de Schriften zowel als uit de historie weten wij echter, dat schijnbaar onbetekenende, doch in het geloof verrichte arbeid rijke vruchten kan opbrengen.

* * *

Het collectivistisch denken heeft temeer invloed op ons naarmate wij minder van eigen standpunt overtuigd zijn. Mede hierom hebben wij in de afgelopen jaren steeds weer aangedrongen op studie van onze beginselen, alsmede van de sociologische verhoudingen in ons nieuwe Vaderland.

(Vervolg op pag. 2)

Dit vee ligt niet te rusten; het lijdt aan een geheimzinnige verlamming, die veroorzaakt wordt door een teek, de Rocky Mountain wood tick. In 1957 kwamen in British Columbia 320 gevallen van een dergelijke verlamming van vee voor met in 30 gevallen dodelijke afloop. De parasiet is ook voor mensen niet ongevaarlijk.

GEHEIMZINNIGE BOS-TEEK VALT VEE EN MENSEN AAN

Geleerden over de hele wereld staan voor een raadsel. Onderzoekers in Europa, Afrika, Australië en Noord Amerika zoeken tevergeefs naar het vergif, waarmee naar men vermoedt de bos-teek (wood tick) zijn slachtoffers verlamt en in vele gevallen ten dood brengt. Het is nog steeds een geheim.

In de Nicolai Vallei in British Columbia stierven in 1957 tengevolge van het onbekende vergif van de wood-tick dertig koeien, terwijl 290 stuks vee verlamd werden. In dezelfde provincie kwamen in de loop der jaren meer dan 250 gevallen voor bij mensen, waarvan 28 met dodelijke afloop. De teek, die in deze provincie voorkomt is de Rocky Mountain wood tick. Soortgenoten worden ook in andere landen aangetroffen, zodat het onderzoek thans internationaal gaande is.

De teek is een bloedzuigend dier, dat zich aan een levend wezen vastklemt en daarvan het bloed als voedsel tot zich neemt. Het is be-

Een met bloed volgezogen vrouwelijke Rocky Mountain wood tick (links) en twee ticks op normale grootte.

kend, dat de Rocky Mountain tick zich niet in de huid van zijn slachtoffer boort, doch er slechts stevig tegenaan plakt. De kleine diertjes zuigen zich vol bloed, waardoor ze enorm kunnen opzwellen, maar ook wordt een zeker vocht afgescheiden in het lichaam van het slachtoffer en het vermoeden is nu, dat zich in dit vocht een vergif bevindt, dat de gevreesde verlamming veroorzaakt. Het is bekend, dat bij tijdige verwijdering van de ticks de ziekteverschijnselen na enige tijd geheel verdwijnen.

Het vocht dat door de ticks wordt afgescheiden is op allerlei manieren onderzocht en men heeft er proeven mee genomen op zenuwcellen, doch zonder enig resultaat. Toch blijft men verder zoeken, daar hier blijkbaar sprake is van een tot nu toe onbekende stof of een nog niet ontdekte zenuwwerking. Men hoopt met het vinden van het vergif tevens een nieuwe scheikundige stof te vinden die van betekenis kan zijn voor de medische wereld.

Het onderzoek schijnt thans verder gekomen te zijn door ontdekkingen van het Federal Veterinary and Medical Entomology Laboratory te Kamloops, B.C., waar de Rocky Mountain ticks kwaadaardiger blijken te zijn dan hun soortgenoten meer oostelijk en zuidelijk.

Proeven met de diertjes in het laboratorium hebben uitgewezen, dat zij gevoelig zijn voor "klimaat". In gevangenschap hechtten zij zich wel aan de huid van hun slachtoffers maar het proces van opzwelling duurde aanmerkelijk langer dan onder normale omstandigheden gedurende de twee lentemaanden in het veld. Bestrijding geschiedt voornamelijk door behandeling van het vee met chemische middelen en door verdelging van veldmuizen, waarop de ticks ook parasiteren.

De ogen dicht en de deur open

Het Supreme Court (de Hoge Raad) van Canada heeft de C.B.C., de Canadese (staats-) radio omroep vrijgesproken wegens onschendbaarheid, van de aanklacht wegens overtreding van de zondagswetgeving in de Lord's Day Act van 1906. (Zie C.C. Jan. 16, 1959 De Zondag in Canada p. 3).

Deze beslissing, die genomen werd met de geringe meerderheid van vier rechters tegen drie, is gebasseerd op de overweging, dat de C.B.C. als staatsorgaan valt onder de onschendbaarheid van de Kroon. De Britse Souverein staat boven de wet en kan niet vervolgd worden wegens enige overtreding. Dit geldt ook voor allerlei "Crown-agencies" en volgens de Canadese Hoge Raad ook voor de Canadian Broadcasting Corporation.

Zoals bekend zijn er momenteel en tegelijkertijd met de C.B.C. andere publieke lichamen, een particulier radiozendstation en dagbladen, aangeklaagd wegens overtreding van de Lord's Day Act. Men vraagt zich af, of de uitspraak van de Supreme Court ten aanzien van de C.B.C. ook consequenties heeft voor de gerechtelijke behandeling van de zaken tegen de overige aangeklaagden. Dit schijnt inderdaad zo te zijn, al hebben laatstgenoemden geen "immuniteit" zoals de C.B.C.

* * *

De hele geschiedenis begon in Maart 1957, toen de Toronto Telegram begon met de uitgave van een Zondagseditie. Velen onzer lezers zullen zich nog goed herinneren, hoe deze daad de gemoederen in beweging bracht. Toen door de Lord's Day Alliance een aanklacht tegen de Telegram werd ingebracht, reageerde De Telegram door te wijzen op de C.B.C. en het station C.K.E.Y., die toen ook werden verbaliseerd, evenals de dagbladen Globe and Mail en Toronto Star, die wel geen Zondag-edities uitgaven, maar wel Zondagswerk van hun personeel eisten ter voorbereiding van de Maandageditie.

Nadat de uitspraak van het Supreme Court inzake de C.B.C. was bekendgemaakt, heeft Attorney-General (openbaar aanklager) Hon. Kelso Roberts laten weten, dat de overige gevallen (dagbladen en C.K.E.Y.) waarschijnlijk zullen uitlopen op een ontslag van rechtsvervolging of vrijspraak wegens gebrek aan bewijs. De rechtszitting voor deze gevallen was uitgesteld tot 25 Februari, om gelegenheid te hebben, de beslissing van het Supreme Court af te wachten. Nu de C.B.C. is vrijgesproken, gevoelt men er weinig voor om anderen te veroordelen voor hetzelfde feit, dat de C.B.C. ongestraft mag doen. Vermoedelijk zal dus de aanklager in gebreke blijven als het aankomt op het aanvoeren van overtuigend bewijs. Als er geen bewijs is, zal vrijspraak wel moeten volgen.

* * *

Zoals wij reeds eerder opmerkten, is de wijze, waarop hier de wet gehandhaafd wordt, wel zeer zonderling.

De Zondagswet van 1906 is verouderd, zo zegt men. Inderdaad zijn er sindsdien ontwikkelingen gekomen, die men op dat moment nooit heeft kunnen voorzien. Het is gemakkelijk aan te nemen, dat herziening van die wet noodzakelijk geworden is. Dat men dit om politieke redenen niet aandurft, is een blaam op het blazoen van de politieke partijen. De vrees voor het verlies van de volksgunst heeft hen verlamd. De regering durft de wet niet te handhaven en evenmin durft zij de wet te wijzigen, want aan beide kanten ontmoet men tegenstanders. Liever dan het risico te lopen, de gunst van een bepaald volksdeel te verliezen, sluit men de ogen voor de werkelijkheid dat thans het gezag ondermijnd wordt en de deur open staat voor anarchie.

Ad. O.

1509 — 1959

A WORD OF JOHN CALVIN:

We ought always to remember that there is no more agreement between Christ and iniquity than between light and darkness. If we would come then to true repentance, we must endeavour to make our whole life conformable to the example of Jesus Christ.

Short treatise on the Lord's supper.

NOG NIET . . .

NEDERLAND. - De Generale Synode van de Ned. Hervormde Kerk heeft bepaald, dat vrouwelijke ambtsdragers niet vóór 1 Januari 1965 tot de meerdere vergaderingen van deze kerk mogen worden toegelaten.

Christian Farmers Association

COOP. AANKOOPVER. OPGERICHT

In een vergadering van de Christian Farmers Association te Wellandport is op 13 Januari een Cooperatieve Aankoopvereniging opgericht. Het was in dit winterseizoen de derde vergadering van de Association, gehouden o.l.v. Mr. J. Haverkamp in de basement van de Chr. School. Er was goede belangstelling.

Een commissie, in een vorige vergadering benoemd door de voorzitter, bestaande uit de heren Drenth, Moesker en Tj. Van Marrum bleek actief te hebben gewerkt. Er is contact gelegd met kunstmestfabrieken en de Holcan Co. en de eerste aankoop door de Coop. zal dan ook een partij kunstmest betreffen. De besparing door deze gezamenlijke inkoop zal minstens 15% kunnen bedragen. Betaling is contant. Het bezwaar hiervan wordt zo goed mogelijk verholpen door overleg met de plaatselijke credit union, waardoor leningen beschikbaar zijn gesteld. De deelname aan de gezamenlijke inkoo- is vrijwel algemeen en reeds is op de eerste zittingsavond door de commissie voor $ 10,000 kunstmest besteld, een gezamenlijke besparing dus van plm. $ 1500.

Landbouwonderwijs.

Na de pauze werd door Mr. A. Van Dalen, hoofd van de Chr. School alhier gesproken over de mogelijkheden van landbouwonderwijs in Canada. Hij wees op de ernstige toestand, dat er "een vergeten geslacht" bestaat, nl. de immigrantenkinderen die in Nederland geen landbouwonderwijs genoten en er in de eerste jaren in Canada ook niet toe komen. Mr. Van Dalen wees er op, dat het belangrijk is, dat deze jongelui alsnog dit tekort inhalen en dat daartoe geschikte cursussen bestaan met medewerking van de Canadese regering. Hij bleek bereid te zijn, het bestuur medewerking te verlenen bij het voorbereiden van cursussen voor de komende herfst voor jongens en meisjes. Ook zal hij nog deze winter een boekhoudcursus van 6 tot 8 weken geven, waarvoor zich dertig deelnemers aanmeldden.

Naar aanleiding van vragen in een vorige vergadering kon worden meegedeeld, dat de oprichting van een zelfstandige melkcontrolevereniging in voorbereiding is. De volgende vergadering (in Februari) zal de jaarvergadering zijn, waartoe ook de dames worden uitgenodigd.

Een Kleine Kerk

Langs een van de Canadese hoofdwegen werd onlangs bij het plaatse Drumheller één van de kleinste kerken geopend. De Kerk die slechts zes bezoekers kan bevatten, die door een druk op een knop een op de band opgenomen preek of meditatie kunnen beluisteren, is gebouwd ten gerieve van de touristen in het gebied van de Alberta Badlands.

OP HET KRUISPUNT

(Vervolg van pagina 1)

Bovendien zullen wij met het oog op onze jeugd moeten beseffen, dat het handhaven van ons Calvinistisch beginsel in het politieke en sociale leven belangrijker is dan het verkrijgen van invloed door middel van een compromis.

Als wij niet thans geloven in de kracht van het Evangelie, mogen wij er niet op rekenen, dat onze jongeren in de toekomst een krachtig getuigenis zullen laten horen.

Onze jeugd moet getraind worden in de strijd tegen de geest van deze eeuw en dat bereikt men niet door het aangaan van een verbond met ongeestelijke stromingen, die krachtens haar beginsel de grote lijnen in die strijd niet meer zien.

Ons nageslacht mag niet de indruk worden gegeven dat het nut van Christelijke actie ten alle tijde kan worden afgemeten naar bereikte resultaten. Als ouderen en jongeren zullen wij opnieuw moeten leren, dat de Heere Jezus getrouwheid van ons vraagt, opdat wij in de volle wapenrusting Gods mogen staan.

Daarom kunnen wij niet begrijpen dat sommigen onzer min of meer smalend van een studie vereniging spreken, wanneer men erop aandringt meer aandacht te besteden aan het Schriftuurlijk standpunt tegenover het afvallig collectivistisch denken. Wij kunnen ook niet verstaan dat weer anderen hebben afgedaan met de denkbeelden van Groen van Prinsterer als zijnde typisch Hollands. Als wij bereid zouden zijn te luisteren naar Groen, dan zouden wij in zijn werk een stuk Christelijke cultuur van universele betekenis ontdekken.

In dit licht bezien is het besluit van de Christian Labour Association in Alberta om voorbereidingen te treffen voor een kadercursus, teneinde in de toekomst goede vakverenigingsleiders te verkrijgen, een verblijdend teken. Ook op een kadercursus kunnen onze mensen tot het inzicht komen, dat wij, ondanks het veelvuldig beroep op onze Calvinistische erfenis, tot een reformatie moeten komen.

Wij kunnen niet ongestraft de kracht van het Evangelie blijven loochenen door bij de pakken te gaan neerzitten omdat men toch niets kan bereiken. Aan de Satan is in deze tijd grote kracht gegeven en in de oorlogen en geruchten van oorlogen beluisteren wij de naderende wederkomst van onze Heiland en Koning.

Laten wij er dan voor zorgen voldoende olie in onze lampen te hebben, opdat de Heere ons op dit belangrijke kruispunt van de Calvinistische culturele arbeid in Canada niet slapende zal vinden.

Dave Valstar.

SOUTH SASKATCHEWAN PROJECT

OTTAWA, JANUARY 12. - A $2,941,000 contract has been approved for the first of the main works on the South Saskatchewan River Dam — largest earth dam ever built in Canada and one of the larger dams of its kind in the world.

Contract covers the first stage of the embankment portion of the dam. It will be awarded to Perini Limited of Toronto, the Honorable Douglas S. Harkness, Minister of Agriculture, announced today. Work is under Prairie Farm Rehabilitation Administration.

Amount of excavation required to build the dam would make a hole in the ground a city block square, one and a half miles deep.

The Minister also announced that contract for a gravelled access road to construction headquarters from Highway No. 15 will be offered to Taylor Bros. of Regina, whose $168,000 tender was the lowest of six.

The 16-mile road will have a top width of 24 feet.

A federal-provincial agreement signed last July gave the go-ahead to the South Saskatchewan River project, which is aimed at: (1) Stabilizing agriculture in the region through irrigation and provision of more dependable water supplies; (2) Providing hydro-electric power; (3) Providing more water for domestic and industrial use; (4) Reducing flood hazards through better control; and (5) Creating greater recreational facilities.

Saskatchewan Power Corporation of Regina will provide electric power service within the construction headquarters site at a cost of $20,395. The corporation will retain ownership of the facilities and will be responsible for operating them. Standard residential, commercial and street light rates will apply to all services.

This brings to more than $5,000,000 the value of work approved to date for the project.

Gezond en Welvarend Manitoba

(*Can. Scene*) -- Een van de streken in Canada waar de werkgelegenheid deze winter beter is dan de vorige, is Winnipeg.

De Winnipeg Tribune schrijft dit toe aan de "steady, solid progress" van Manitoba gedurende de laatste jaren. In de laatste vijftien jaar waren de bewoners niet meer zo geheel afhankelijk van het verbouwen van graan en van landbouw in het algemeen, aldus het dagblad. Nieuwe industrieën hebben gedurende deze periode werk aan duizenden verschaft.

En zelfs de landbouw staat steviger in haar schoenen. De boer in Manitoba is niet langer afhankelijk van een éénzijdig gewas, waar een "boom or bust" economie het gevolg van was, al naar gelang de grillen van de natuur en de wereldbehoefte aan graan. Zijn inkomsten komen nu niet alleen van graan maar ook van vee, oliehoudende zaden, suikerbieten, groente en veevoeder.

Tezelfdertijd had er een geleidelijke ontwikkeling plaats in de mijnindustrie, de houtverwerkende industrieën, olie- en andere dergelijke industrieën.

Dit betekent niet, zegt het blad, dat er in Winnipeg geen werkloosheid heerst. Maar in tegenstelling tot de rest van Canada is er deze winter in Winnipeg niet méér werkloosheid. De stad, verklaart de Tribune, "werd weinig of niet getroffen door de zogenaamde recessie.. maar is vol actie en welvarend".

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

ACADEMISCHE VRIJHEID

(Can. Scene) - Gedurende de laatste maanden van vorig jaar werd het United College in Winnipeg in opschudding gebracht door onenigheden onder de stafleden, waar de kranten in het gehele land over schreven. De moeilijkheden zijn — althans tijdelijk — opgelost; een kort overzicht van het geval kan echter tot voorbeeld dienen hoe hoog canadese universiteiten hun academische vrijheid stellen.

Prof. Crowe

Het begon vorige zomer toen een van de faculteitsleden, Prof. Harry Crowe, die toentertijd in Kingston, Ontario, verbleef, een brief schreef aan een ander lid van de staf van het college in Winnipeg. Iemand onderschepte deze brief en zond hem met een anoniem schrijven aan de Principal van het college, Dr. W. C. Lockhart.

De inhoud van deze brief werd nooit bekendgemaakt. Men weet echter dat in deze brief de leiding van het college en verschillende leden van haar bestuur werden becritiseerd. Dr. Lockhart las de brief, liet hem copiëren, en zond het origineel door aan de oorspronkelijk geadresseerde. Tezelfdertijd stelde hij Prof. Crowe van het geval op de hoogte.

Voordat de gemoederen enigszins gekalmeerd waren had de Board of Regents van de universiteit Prof. Crowe gevraagd zijn ontslag in te dienen, kwam vervolgens op haar besluit terug en herbenoemde hem. Een groot gedeelte van de andere stafleden bood zijn ontslag aan, evenals Dr. Lockhart zelf. De meeste stafleden trokken hun ontslagaanvrage in, Dr. Lockhart deed dit echter niet.

Wat belangrijker was bij dit geval, was niet dat enige inbreuk op de academische vrijheid bedoeld was, maar dat het publiek en de stafleden van andere universiteiten dachten dat dit wel het geval was.

Inmenging van de regering of anderen in de vrijheid van de universiteiten in Canada is in de ogen van alle academici een ernstige zaak en zij worden hierin waarschijnlijk door een grote meerderheid van het publiek gesteund.

Lang voordat de feiten waren vastgesteld in de zaak Crowe — en het is inderaad moeilijk deze feiten vast te stellen wanneer de inhoud van de brief niet bekend is — stelde de Canadian Association of University Teachers een formeel protest op tegen het ontslag van Prof. Crowe. De faculteiten van verschillende universiteiten zonden eveneens protesten, die door velen van hun stafleden ondertekend waren. Een poging tot logica werd niet gedaan: Prof. Crowe was beschuldigd en de Board of Regents en de Principal waren de boosdoeners. Dit was de wijze waarop het aan het publiek werd voorgesteld.

Dit is al meer het geval geweest bij geschillen tussen een universiteit en een van haar stafleden. In het oog van het publiek heeft de professor persoonlijk het recht te onderwijzen wat hij verkiest en zijn colleges op die wijze te geven als hij juist acht; natuurlijk binnen de grenzen van fatsoen en wet.

COMMUNISME?

Gedurende de dertiger jaren was e- bij verschillende universiteiten sprake van communistisch georienteerde stafleden. Bij de meeste universiteiten van Noord-Amerika waren er kleine communistische centra; het publiek wenste echter niet dat zij om hun opvattingen werden ontslagen. Wanneer echter volgens de publieke opinie een professor ontslagen zou moeten worden, verenigen de leiders van een universiteit zich teneinde hem te beschermen. De idealistische academische theorie is dat zelfs de grofste ketter niet verslagen mag worden door hem de mond te snoeren, maar door de kracht van een discussie op hoger niveau.

Alle schakeringen van links gerichten meningen zijn vertegenwoordigd in de staf van Ontario's provinciale universiteit, The University of Toronto; indien echter de provinciale regering zou trachten op te treden en een van de professoren te ontslaan wegens zijn politieke overtuiging, zou zij haar hand in een wespennest steken.

Terwijl vele universiteiten in de Verenigde Staten gebogen hebben voor de publieke opinie tegen communisme, staan de canadese universiteiten hem dezelfde intellectuele vrijheid toe als de meest reactionair conservatief georienteerde.

Communisme kwam niet in het geding bij de zaak Crowe in Winnipeg, en het publiek was evenmin werkelijk geïnteresseerd in de eigenlijke twist tussen de stafleden. Voor zover het het publiek aanging, was het de academische vrijheid die op het spel stond en verdedigde zij deze academische vrijheid, onafhankelijk van het gelijk of ongelijk van de betrokkenen.

CANADIAN LUTHERANS PLAN TO BUILD COLLEGE

TORONTO — As the first step toward the establishment of a Lutheran college here the Canadian District of the Lutheran Church-Missouri Synod will dedicate a 250-seat chapel on the campus of the University of Toronto. The University of Toronto now has on its campus two Anglican, one United Church and one Presbyterian college.

ON YOUR WAY

O EARTH, EARTH

"O earth, earth, earth, hear the word of Jehovah."
Jeremiah 22 : 29.

The world we live in is obviously an ailing world.

It is sick.

It is sick because of sin. And this sickness has its symptoms in international distrust, suspicion between capital and labor, an increase in crime, a growing disregard for authority, and spiritual carelessness.

There are many who attempt to solve the problems we face. The solutions are given in magazine articles, in newspapers, in radio addresses, and in public debate. The word of man is heard over and over again. One might re-phrase the above text and read it this way: "O earth, earth, earth, hear the word of man." That is the spirit that pervades the thoughts of men.

There is no doubt that much can be done through discussion, debate, the work of mediating boards, and the collective efforts of serious minded citizens to correct these symptoms. But, correction of symptoms can be of only temporary success. The sickness remains.

The Israelites of Jeremiah's day had listened to the word of man. That, they felt was primary. But in mercy God spoke to them through this prophet, urging them to listen to another voice. With amazing compassion He calls forth, "Earth, earth, earth, hear the word of Jehovah." "Listen to me. I am the answer to your sin. I can forgive. Start at the heart of the matter and then work at the symptoms."

Many an Israelite was deaf to the Word of Jehovah. And so it is today. Often we as Christians are. An open ear for everything else first. And finally, if absolutely necessary, the Word of God. May each of us live in this ailing world with ears and hearts wide open for the Word of God, believing in Christ as the answer to the problem of sin, and living according to the unchanging principles that God has revealed to us. God is still merciful. This is still a day of grace. "O earth, earth, earth, hear the word of Jehovah."

P. Lagerwey.

WERELD GEBEDSDAG

In het midden van de Grote (Pacific) Oceaan liggen de Tonga Eilanden, het land van Koningin Salote, juist ten Westen van de Internationale Datumlijn. En daaar zal in de morgenschemering op 13 Februari het gebed oprijzen tot de God van hemel en aarde en eilanden, een gebed dat gedurende 24 uur door christenen in 144 landen zal worden herhaald in 60 talen en vele dialecten, als de zon haar pad maakt langs de hemel. Een ketting van gebeden omspant de aarde — wereldgebedsdag 1959.

Behalve aan gebed zal deze dag speciaal gewijd zijn aan het geven van giften voor de zending. Een programma, dat gebruikt kan worden in samenkomsten, wordt in allerlei talen vertaald en verspreid over heel de wereld. Dit jaar is het samengesteld door Christenvrouwen uit Egypte, leden van Anglikaanse en Evangelische kerken en van de Coptische kerk, een zeer oude christelijke Kerk die veel verdrukking te verduren heeft gehad.

★

Het is opvallend, dat op allerlei terrein de activiteiten "wereldwijd" worden. Dit is een feit, een verschijnsel zouden we kunnen zeggen, een teken der tijden. Er zijn wereldorganisaties voor allerlei doeleinden, godsdienstig, staatkundig, economisch, wetenschappelijk enz. We hebben zojuist het International Geophysical Year gehad, waarin op wetenschappelijk terrein samenwerking bestond tussen alle belangrijke landen ter wereld. De Food and Agriculture Organization van de Ver. Naties heeft nu 1963 uitgekozen als een Internationaal jaar 'to Free the World from Hunger'. Een ander voorbeeld is het "World Mental Health Year", dat in 1960 gehouden zal worden, onder auspicien van de World Federation of Mental Health.

Er zijn wereld-jeugdorganisaties, -gezondheidsorganisaties, -studieorganisaties en een reeks van andere organisaties, waar op zichzelf vermoedelijk heel weinig bezwaar tegen in te brengen is. We accepteren ze als feiten, als tekenen van deze moderne tijd, die de grenzen doorbroken heeft en onze blik heeft verruimd. Laten we ze echter vooral ook blijven zien als tekenen der tijden; als wegbereiders voor de komende wereldheerschappij, als bewijzen, dat de 'dag van de Zoon des mensen' aanstaande is . . .

Ad. O.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Hier zijn we dan weer onder onze schemerlamp, waar het vooral in de winter goed toeven is. Hoewel — ik zal niet mopperen. Vandaag was het zo'n zachte zonnige dag, dat ik hem prompt de "eerste lentedag" gedoopt heb. Wel een beetje optimistisch midden in de winter, maar het was werkelijk een verademing, dat je zo maar buiten kon zonder jezelf eerst van top tot teen te moeten inpakken. Verlangt U ook zo naar de lente? Nu, schudt dan handen met Saskia, die kijkt er elk jaar meer naar uit!

Maar om tot zaken over te gaan: hier heb ik een brief van een lezeres met een paar vragen, die ongetwijfeld ieder van ons zullen interesseren. We laten haar eerst aan het woord:

"Dear Saskia, U had het over de T.V., dat we dit monster binnen enkele jaren als vanzelfsprekend in huis hebben. Ja, dat geloof ik ook. Maar nu wilde ik vragen op welke manier we deze kijkdoos moeten gaan bekijken. Ik kom bij enkele Canadese kennissen en die zetten bij ons binnenkomen de T.V. af.

Onze Hollandse broeders denken waarschijnlijk als we bij hen komen, dat we voor de T.V. komen en voor dat programma heb ik heel geen interesse. Zo voel ik de contacten, die we vroeger hadden, zo goed als verbroken, want men blijft kijken en zij hebben geen stof om te praten. Zou U zo goed willen zijn enkele aanwijzingen in C.C. te plaatsen om met die kijkdoos om te gaan? Ik geloof, dat velen er lering in kunnen vinden.

Mijn husband vindt film bijna altijd mooi en daarom koopt hij geen T.V., want hij is overtuigd, dat hij teveel tijd zou verknoeien aan nutteloos kijken. En dat is het juist met bijna iedereen. Ook bekennen sommigen, die T.V. hebben, dat je het beter niet kunt kopen. Ik hoop, dat U de wijsheid krijgt om hierover te schrijven."

Wel, dit is de brief, lezeressen, Uw belangstelling is al gewekt, nietwaar? Beste Edith, ik mag wel beginnen met je te vragen om niet boos op me te zijn, dat ik jouw brief even achter gehouden heb en je nogal lang op antwoord liet wachten. Want zie je, die laatste zin van je maakte me voorzichtig.

Uit de brief kreeg ik de indruk, dat je nogal wantrouwig en afwijzend staat tegenover het product der moderne techniek, dat we zo familiair T.V. noemen. Je vindt het zelfs een monster! Hieruit kunnen we alleen maar concluderen, dat je bij die Hollandse vrienden van je nog nooit een programma gezien hebt, dat je de moeite van het kijken waard vond.

Nu wil ik hier uitdrukkelijk voorop stellen, dat ik helemaal geen T.V.-enthousiast ben en me wel bewust van de gevaren, die T.V. in onze huiskamers kan brengen. Maar het een monster noemen? Nee, dat gaat me te ver. Je hebt toch wel een radio? Wel, als dat ding daar iets uit staat te brullen waar je niet van houdt, dan sta je op en draait de knop om met een vastbesloten gezicht, nietwaar? Datzelfde kun je ook doen met een T.V.-toestel en dan staat het als een dood meubelstuk in de hoek van de kamer, volkomen ongevaarlijk.

Een poosje geleden schreef ik zo terloops, dat van al deze dingen zoals radio, T.V., film etc. gezegd werd: "een stap naar de hemel en een stap naar de hel." Wat de meeste mensen echter vergeten is dat die stap **niet** door de uitvinder of de uitvinding gedaan wordt, maar door de gebruiker. Het gevaar zit niet in T.V., wat op zichzelf een pracht ding is, maar in de bezitters van een toestel, die maar raak kijken zonder zich af te vragen of het programma christelijk en cultureel verantwoord is.

Je krijgt dan de zotste situaties, zoals bij de ouders, die dadelijk met het verbod klaar stonden, toen hun kinderen een film wilden bezoeken. Maar vader en moeder kregen nog diezelfde avond via hun eigen T.V. vermaak op een veel lager peil voorgeschoteld, dan hun kinderen in het theater, zonder dat ze er ook maar één seconde bij nadachten. Of wat te zeggen van degelijke moeders, die hele dagen de T.V. aan laten staan, terwijl ze hun werk doen, opdat hun kleine kinderen maar zoet gehouden worden. Je moet niet vragen, wat die schapen te zien krijgen! Nu vraag ik jou, Edith, wie is nu het "monster", het T.V.-toestel of de bezitter?

De schuld van het nutteloos kijken, zoals jij het zeer terecht noemt, ligt helemaal bij de kijker zelf, die te gemakzuchtig is om uit de diverse programma's te kiezen, wat de moeite werkelijk waard is. Hij nestelt zich na het supper in zijn luie stoel, zet zijn toestel aan en vooruit, draaien maar! Alles wordt zonder proeven doorgeslikt .... Fout voor ieder mens, die er maatstaven op nahoudt en zeker voor een Christen.

Wat een kleine moeite om elke week even een T.V.-gids te kopen, zodat men van te voren weet: vanavond is er een aardige comedie, Maandag is er een film vanachter het IJzeren Gordijn en een interview met een beroemde schrijver, Donderdag is er een Walt Disney "True Life-show" over Alaska, Zaterdag is er weer ijshockey etc. Om maar niet te spreken van mijn favoriet programma "Front Page Challenge", dat ik geen enkele week oversla, zeer interessant. Natuurlijk geef ik toe, dat er bij dit schiften niet veel over blijft, maar toch, schiften is de enige manier om echt plezier van je T.V. te hebben.

Nogmaals: bij de radio doen we dat toch ook? Als ik b.v. in de krant lees, dat tegen Pasen een Passion van Bach uitgevoerd zal worden, dan ben ik present, hoor! Zo weet ik ook precies de uren, wanneer er goede muziek uitgezonden wordt. We komen hier in vergelijking met ons oude vaderland toch al tekort op dit gebied en ik zie geen enkele reden om niet te genieten van het goede, dat ons hier, langs welke weg dan ook, geschonken wordt. Let wel: ik zeg het goede. Aan ons de taak om dat ook uit de verwarrende overvloed van T.V.-programma's tevoorschijn te brengen. Wie daar niet het geduld en de tijd voor over heeft, doet beter met geen toestel aan te schaffen, omdat hij anders een slaaf van zijn kijkdoos wordt.

Zullen we de rest tot de volgende maal bewaren? Voor U allen hartelijke groeten van

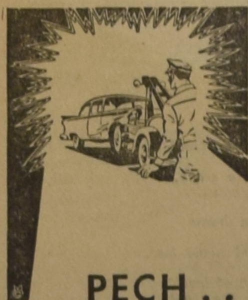
SASKIA.

NEDERLANDS VOOR IMMIGRANTENKINDEREN

Het Nederlands Consulaat te Toronto heeft bericht ontvangen van het Algemeen Nederlands Verbond in Den Haag, dat het gaarne hulp wil verlenen bij het geven van onderwijs in de Nederlandse taal aan de Nederlandse kinderen die in Canada het Canadese onderwijs genieten.

Verschillende taalmethoden zijn daarvoor beschikbaar, alsmede jeugdboeken voor jongens en meisjes van verschillende leeftijden. Deze boeken, zo deelt het consulaat ons mede, zijn vooral nuttig om dergelijke kinderen een inzicht te geven in Nederlandse toestanden. Er zijn o.a. fotoboeken met korte teksten over Nederland, de verschillende provinciën, het Deltaplan e.d.

Mochten er belangstellenden zijn in de kring van onze lezers, dan zal het consulaat dat gaarne vernemen en bemiddeling verlenen.

PECH . . !

Verdrietig staat Hendrik op het erf zijn auto te bekijken. Hoe kan dat nu? Wat hij ook probeert, het helpt niet. Het ding wil niet starten. Het is om uit je vel te springen.

Dat dit nu uitgerekend vandaag moest gebeuren. Net, nu hij zoveel eieren klaar heeft staan om naar town te brengen. Morgen kan hij ook niet gaan, dan zou hij de buurman een dag helpen. Dat doet hij wel vaker als hij het op z'n eigen farm niet zo druk heeft. Elke dollar is er één!

Maar, als hij nu vandaag niet naar de stad kan én morgen niet, dan zijn misschien overmorgen de prijzen weer zoveel gedaald dat z'n werken hem niks verder brengt. En van die kleintjes moet een immigrant het juist hebben, bedenkt Hendrik. Als hij al deze jaren niet zo op de kleintjes gepast had, zou hij NU niet zo ver zijn. Of ver, dat moest men nu ook weer niet TE luid zeggen. Als men dat de laatste tijd nog wel eens tegen Hendrik zegt, trekt hij zijn armoedigste gezicht en vraagt die bemoeiallen of ze wel beseffen wat er allemaal komt kijken voordat je als immigrant je benen goed onder je achterste hebt. Voordat het zover is mensen . . . Wat komt er dan wat kijken.

Hendrik kent dat lesje haast van buiten en z'n vrouw ook, al is ze het dan ook niet altijd met z'n leefen zienswijze eens. Hij is te veel veranderd hier in Canada.

Z'n vrouw — ja Hendrik voelt zich niet altijd even lekker als hij aan haar denkt. Ze is hier erg veranderd. Vroeger in Holland was ze altijd zo fleurig. Altijd blij en vaak zong ze onder haar werk. En toch had ze het toen veel zwaarder dan nu. Want er waren veel kleine kinderen en als Hendrik 's Zaterdagsavonds thuis kwam van de boer, was het loontje dat hij meebracht amper genoeg om van te leven. Hij was blij als hij het aan z'n vrouw kon afdragen en die moest dan maar zien hoe het te besteden. Want hij zou het niet weten hoe hij er mee rond zou moeten komen.

Er ging nou letterlijk geen week voorbij of er waren kapotte klompen of schoenen en z'n vrouw had dikwijls gezucht 's Zaterdagsavonds, als ze, moe als ze was, toch nog gauw een emmer pakte en de kousen en sokken van de kinderen waste als die naar bed waren. Dan konden ze 's Maandags weer schoon aan. Verschoning was een luxe in die dagen.

★

Ja, dat was een nare tijd geweest, maar toch, klagen, nee dat deed ze eigenlijk nooit.

Nee, bedenkt Hendrik opeens, toen was ze blijer en fleuriger dan ze nu is. Ze kan hem nu soms zo eigenaardig aan kijken als hij zich in de keuken staat te scheren.

Vroeger in Holland ging hij daarvoor naar de kapper en als hij dan terug kwam had hij een heerlijk geurende sigaar in z'n mond. Een man moest toch wat hebben na een hele week hard werken. Maar nu scheert Hendrik zich zelf en z'n vrouw moet z'n haar knippen. Men moet zuinig zijn niet waar en trouwens bijna iedereen doet het tegenwoordig zelf.

Nog iets anders is er, waar hij heel slecht tegen kan. En dat is de blik waarmee ze hem aankijkt als hij haar op Maandagmorgen het huishoudgeld geeft. Nét gepast voor de hele week. Nooit heeft ze er iets van gezegd, maar dat zou Hendrik beter verdragen hebben dan dit akelige stilzwijgen. Wat is er trouwens voor verkeerds aan? Hij is toch zuinig voor hun aller welzijn? In Holland kon men nu eenmaal niets overhouden. Daar was het huishouden een heksentoer als je een paar kinderen had. Je mocht jezelf gelukkig prijzen als je dan een vrouw had die zo "heksen" kon dat ze toch nog elke week de eindjes aan elkaar kon knopen. Maar hier gekomen leek het Hendrik zo maar beter toe om het geld nu voortaan zélf te beheren. De kinderen werden ook groter en wat moesten die wel denken van hun vader als die om elk dubbeltje moest vragen bij moeder? Tenslotte is de man het hoofd en dat niet eens bij eigen keus.

Opeens is hij weer bij z'n kapotte car. Hij moet naar de stad. Gebeure wat er gebeurt.

Hij denkt aan de "Mols". Zal hij hen opbellen om eens naar de car te komen kijken? Ze wonen twee mijl van hem af maar als ze de car thuis hebben, zijn ze er zo.

De daad bij z'n gedachte voegend loopt hij het huis binnen en belt z'n buurman op en vertelt van z'n tegenslag. En zou buurman niet even kunnen komen? Misschien is het maar een kleinigheid en om daar nu een garage voor op te bellen . . . .

Ja, buurman zou best willen helpen maar de car is niet thuis, kan het vanavond niet even?

Ja — maar, Hendrik wil zo graag vandaag z'n eieren weg hebben, morgen kan hij ook al niet weg.

Buurman begrijpt het wel, hij loopt wel even, in een halfuur kunnen ze er zijn, hij neemt z'n zoon mee, die heeft er nog meer verstand van dan Mol zelf.

Opgelucht hangt Hendrik weer op. Nu wordt de dag toch nog goed . . .

Als hij een goed half uur later de Mols het erf op ziet lopen, gewapend met gereedschap voor de car, loopt Hendrik vlug naar buiten. Als het nu maar niet te erg is en de car niet naar een garage hoeft. Hij wordt misselijk als hij er aan denkt . . .

Wat fijn buurman, zegt hij uit de grond van z'n hart, wat fijn dat je voor mij dat lange eind gelopen hebt. Had ik er zelf maar wat meer verstand van.

Ja man, zegt buurman, was dan verleden winter ook met ons meegegaan naar die avondschool. Daar hebben we heel wat kennis opgedaan en het lesgeld haal je er dubbel en dwars weer uit.

Zo, die zit!

★

De Mol's hebben maar al te goed begrepen waar de schoen wrong. Eerst had Hendrik er nog wel oren naar gehad om mee te gaan, maar toen hij eens uitgerekend had wat het allemaal kostte aan lesgeld, benzine, enz. had hij het weer over laten gaan.

En — vervolgt buurman, nu moet je hem misschien naar de garage laten slepen en je weet wat ze daarvoor rekenen.

Het angstzweet breekt Hendrik uit en hij kijkt vol verwachting naar Mol's zoon, die intussen al in de car gestapt is.

Nee, hij wil niet. Met z'n drieën kijken ze nu onder de motorkap. Alles lijkt in orde.

Ik snap het niet, moppelde de zoon, hij moet toch willen. Opeens zegt hij: er zit toch wel benzine in? O, Hendrik kan zich zelf wel voor het hoofd slaan. Grote ezel die hij is, dat metertje is immers stuk, hij dacht dat het niet nodig was om het te laten repareren. Als hij er maar aan dacht om op tijd te tanken was er niks aan de hand.

O, hij weet het nu wel zeker, het is al een hele tijd geleden.

Met vereende krachten duwen de drie mannen de car naar de benzine pomp, die achter op het erf staat O, wat vindt Hendrik het nu vervelend dat hij de beide mannen dat eind heeft laten lopen voor niets.

Hij slooft zich uit in verontschuldigingen.

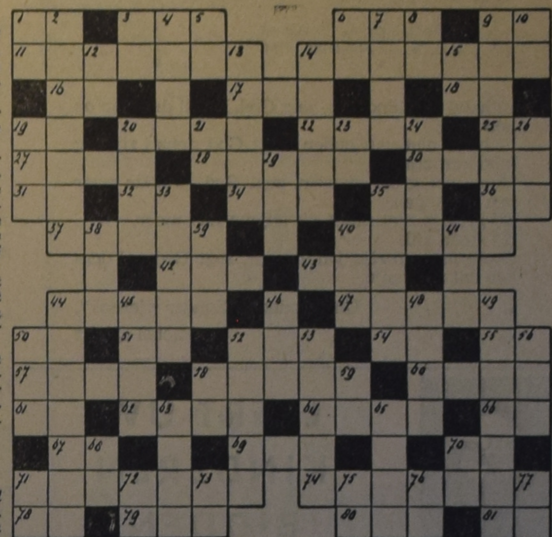
Och man, zegt buurman kalm, we zijn toch in de wereld om elkaar te helpen! Je wist toch niet beter? Nee, maar nu moeten ze maar gauw even naar binnen, de vrouw zal de koffie wel klaar hebben, dan hebben ze dat tenminste maar verdiend. Dat doen ze dan en onderwijl maakt Hendrik zich netjes om naar de stad te gaan.

Hij drinkt dan ook nog een kopje koffie en staat dan haastig op. Buurman en zoon staan ook op in de mening dat Hendrik hen nu eerst wel even thuis brengen zal.

Met elkaar stappen ze de deur uit. Bij de car gekomen zegt Hendrik: mannen, jullie weten het wel, hartelijk bedankt, en als je MIJN hulp ooit eens nodig hebt, dan bel je maar even op. Ik zou jullie anders wel even thuis brengen maar ik moet nét de andere kant uit, hé? En voor dat de beide mannen bekomen zijn van hun verbazing en ongeloof rijdt het Fordje sputterend de laan uit.

G.

ONZE NIEUWE PUZZLE

HORIZONTAAL: 1 on; 3 verl. tijd van eten (Eng.); 6 grandfather; 9 uitroep; 11 castle; 14 wild stelen; 16 chin. maat; 17 takje; 18 I; 19 drawer; 20 pl. in Rusland; 22 mineral; 25 ice; 27 paradise; 28 inhoudsmaat; 30 every; 31 zijde v. e. schip; 32 she; 34 a; 35 te zijner plaatse (Lat.); 36 voegwoord (Fr.); 37 zealous; 40 to beat; 42 beteuterd; 43 bos; 44 creek; 47 etui; 50 drawer; 51 voorzetsel; 52 meisjesnaam; 54 rivier in Italië; 55 uitroep; 57 geestdrift; 58 sportveld (Can.); 60 pl. in Afrika; 61 I; 62 deel v. Sumatra; 64 smalle opening; 66 kindergroet; 67 or; 69 no; 70 ox; 71 termite; 74 soort bril; 78 Ver. Naties (Eng.); 79 ounce; 80 ijzerhoudende aarde; 81 voorwaar (bijb. Eng.).

VERTICAAL: 1 in orde; 2 beginselvast beschermer; 3 Eng. voorzetsel; 4 tar; 5 water in Friesland; 6 deel v. d. bijbel; 7 fun; 8 anno (afk.); 9 bezichtigen; 10 een (Eng.); 12 zangnoot; 13 bloem; 14 stone; 15 onmeetbaar getal; 19 deel v. h. oor; 20 our; 21 stofmaat; 23 onder het nodige voorbehoud (Lat.); 24 muziekterm; 26 behoort bij elkaar (Eng.); 29 second; 33 pl. in Duitsland; 35 afbraak; 38 ear; 39 knock; 40 sock; 41 leeftijd (Eng); 44 turkey; 45 end; 46 erts (Eng.); 48 rei; 49 riddle; 50 slate; 52 gravel; 53 ankle; 56 meisjesnaam; 58 already; 59 uitroep; 63 land in Europa; 65 land in Europa; 68 vr. munt (afk.); 70 op (Eng.); 71 pers. vnw. (Fr.); 72 soort onderwijs; 73 boom; 75 rang in het leger (afk.); 76 gewicht; 77 naar (Eng.).

Oplossing in ons volgend nummer.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke is een meisje van het platteland. Haar vader is de vrolijke en warmhartige dorpssmid Van Dalen, die af en toe danig de pin op de neus krijgt van zijn wat pessimistische vrouw. Anke is zojuist geslaagd voor het eindexamen van de mulo, waardoor zij zich onderscheid van de meeste van haar leeftijdgenoten in het dorp. Haar broer Jan ziet hoog tegen haar op. Hij is juist bezig, haar over te halen om voor hem een inleiding te maken, die hij houden moet voor de jongelingsvereniging . . .

(21)

Anke moet ondanks zich zelf wel lachen, om de manier, waarop Jan zijn ongeschokt vertrouwen in haar onfeilbaarheid bewijst. Ze bromt: "Hoe verzin je 't? Wat weet ik nou van Jephta?"

Dan gooit Jan het roer om en vermanend betoogt hij: "Dan zal het tijd worde, dat je daar wat van an de weet kome, meidje! Ik zal de bronnen voor je uit de bibliotheek hale, dan hè je wat te studeren!"

Maar Anke is ditmaal zo maar puur opstandig en weinig kneedbaar: "Als dit dan zo goed voor mijn is, zal 't voor jou ook geen kwaad kenne, dat je d'r wat van opsteekt."

"Vanzelf, vanzelf!" haast Jan zich zulks toe te geven, "ik zal 't ook een paar keer goed overleze, als jij 't voor me in elkaar draaid heb. Je doene het wel voor je ienigste broer?" Zijn zware smidsvuist daalt, hoewel alleszins vriendschappelijk bedoeld, tamelijk gevoelig op Anke's schouder. Ze gilt harder dan nodig is en wil zich met haar fiets uit de voeten maken. Jan is haar te vlug af: "Ho zussie!", plaagt hij met een brede grijns, "Eerst spijkers met koppen slaan. Doe je 't of niet?" "Nou! Ja dan! Maar denk er om, je hebt me er toe geprest hoor!"

Jan wuift beschermend naar haar. "Niet anders, hoor, ik ben helegaar de verantwoordelijke persoon." Hij stapt weg met een hoge borst, tevreden, dat hij dit karwei zo handig aan Anke heeft overgedaan.

's Middags zit ze naast haar moeder op de bank voor het huis. Stieltjes, de post, die meestal de smid voorbijgaat, komt nu al lezende het hek binnen. Hij houdt een briefkaart in de hoogte en roept naar Anke: "Pak jij de koffer maar m'n kind, je rake uit logeren!"

Niemand, zelfs vrouw van Dalen niet, ergert zich aan dat te veel belangstelling of verwijt de besteller, ook maar met een gedachte, dat hij te vrijpostig is.

Wat op een briefkaart staat is allemans gading. 't Is natuurlijk dat de post van zijn goed recht gebruik maakt. 't Bewuste epistel brengt een hele opschudding teweeg in den huize van Dalen. Moeder leest de door Stieltjes aangekondigde uitnodiging met gemengde gevoelens. "'t Leven is voor die meidjes langer ook niet veel aårs as uitgaan en plezier maken, voor werken staan de handen glad verkeerd.

't Is al weer niet aårs, je moete maar gaan," eindigt ze met een zucht en een verongelijkt gezicht naar Anke. Ze reikt haar onderwijl de kaart. Anke, in wier hart de blijdschap was opgesprongen om het onverwachte verzetje, leest nu lusteloos, wat tante Lien schrijft. Moeders wrange ontevredenheid heeft het luchtkasteel als een kaartenhuis in doen storten. Haar vader is, meteen dat hij de post het hekje binnen zag gaan, nieuwsgierig aan komen lopen en heeft over moeders schouder meegelezen, dat Opoe en Opa zo verlegen blijd zijn, alsdat het kind, Anke, het er zo wonder goed heeft afbracht en dat ze 't o zo prettig zouden vinden, als Anke een paar weken op de kwekerij kwam logeren. Van Dalen staat met de handen in de zak en bestudeert nauwlettend het trieste gezicht van zijn oudste meiske. In zijn hart tiert hij tegen de vrouw, die met haar eeuwig gezeur en talloze bedenkingen bijna elke vreugdestemming van haar huisgenoten bederft. Zomaar met z'n zwarte schootsvel en roetkleurige handen laat hij zich naast Anke op de onberispelijk witte bank zakken. Dat bezorgt hem een allesbehalve vriendelijke blik van zijn wederhelft, maar hij stoort zich deze keer daar niét aan. "Moeder zeide dat zoëven een beetje te bot, maar ze meende er vanzelf niks van!"

Anke's lippen trillen verdacht.

Met een bezwerende blik snoert van Dalen de tot tegenspreken geneigde mond van zijn vrouw. "Moeder weet net zo goed als ik, dat je pittig werkt heb voor je examen, daarom is je 't ook van harte gund, dit uitstapje."

Moeder zou willen zeggen, dat het meidje elke dag knap aangekleed op de fiets stapte, haar natje en droogje mee, dat ze, het beetje leren meegerekend, een damesleventje heeft geleid. maar in de ogen van haar man is zo'n vreemde dreiging, dat ze maar haastig de woorden inslikt.

Vader en Anke is twee handen op één buik, dat is vandaag niet voor 't eerst gebleken. Ze knikt nogmaals berustend en gaat naar binnen om thee te schenken. Vader en dochter volgen haar.

Terwijl ze haar thee drinkt, herleest moeder nog eens de kaart van tante Lien, haar enige ongetrouwde zuster, die de huishouding voor de beide oude mensen en haar ongelukkige broer waarneemt.

Ja, ze zijn daar zomaar ook nog al erg gek met Anke. Want waarom nu Meikie. dat kind, niet mee te vragen? Die zou meer vertier aanbrengen dan Anke. Enfin, 't is aan een andere kant ook nog weer goed bekeken. Ze zou alleen voor 't werk blijven zitten. Daar zou ze niet tegen opzien, als ze zich tegenwoordig maar niet zo akelig voelde. Voor geen prijs zou ze 't willen erkennen, dat ze soms niet meer voort kan. Klagen over vermoeidheid doet ze echter nooit. Wel wordt ze dan korzelig en drijft met gemelijke woorden haar volkje vroeg naar bed, bewerend, dat ze 's avonds graag de laatste man willen zien, maar 's morgens, wel foei, dan laten ze moeder maar roepen.

"Als je nou overmorgen es ging!" overlegt ze, Anke peinzend aanziend. "Dan moesten Meikie en jij vanmiddag de laatste frambozen nog plukken. Die doe ik dan vanavond nog efkes in de flesjes. Morgen bak ik nog een lekkere krentestoet. Die lust onze Klaas zo graag." In haar ogen komt een tedere glans. Onze Klaas! Ze ziet hem voor zich. De grote man, met de wazig blauwe ogen, die meestal onbestemd de wereld in dwalen, maar ook vervaarlijk kunnen flikkeren. De onnozele! Hij zal in zijn handen klappen als een verrukt kind, bij het zien van haar lekkere eigengebakken brood.

Jan is opmerkzaam geworden. Anke uit logeren! Hij maakt gevolgtrekkingen, die noodlottig zijn voor het welslagen van zijn opstel.

"Zo!" knikt hij betekenisvol naar zijn zuster. "Zo, wou jij er tussen uit? Dat ken vanzelf, maar gedenk aan Jephta!"

Nu spitst Moeder haar altijd waakzame oren. Haar vaardige geest overziet vliegensvlug de situatie.

"Jou slampamper, jou doerak," briest ze. "Hè je nou al je schaamte uitschud? Welzeker, dat zal op de vereniging pronken met z'n zussies kunde. Maar 't beurt niet hoor, zolang je moeder d'r wat an doen kan!" Jan lacht, in 't minst niet uit het veld geslagen, allervriendelijkst naar zijn kijvende moeder.

"Gelijk hè je, moeder. 't Geeft geen pas. 't Is ook nog niet veul keren beurd, wat jij Anke?" Als vrouw van Dalen hoort dat zoiets in haar huis heeft kunnen plaats vinden, zonder dat zij er kennis van droeg, kent haar verontwaardiging geen grenzen. "Zo iets ben je nu altijd te wachte van die bange wezels, als ze je achter de rug bedotte kenne, late ze het niet," smaalt ze naar Anke.

Maar dan spreekt de smid ook een woordje mee. Hij ziet er zomaar niet zoveel kwaad in. "Als de ene hand de andere wast, worden ze beide schoon. Zo is 't altijd nog weest." Meteen wijst hij naar een donkere wolk.

"Daar komt een schip met zure appels, moeder, als je de meidjes nog an de frambozenpluk hebbe wil, zal het gauw beure moete." Bedrijvig staat vrouw van Dalen op en vuurt haar dochters tot spoed aan. "Geen slechte er bij hoor," roept ze na, "dat geeft niks als gezoek." Vader en zoon wisselen een verstolen lachje en gaan eendrachtig naar de smidse.

(Wordt vervolgd.)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
R.R. 4 — Blenheim, Ont.

Ik houd van kinderen, zegt God, Ik wil dat men op hen lijkt.
Ik houd niet van ouden, zegt God, tenzij zij nog kinderen zijn.
Maar met grote mensen, zegt God, is niets meer aan te vangen.
Zij groeien niet meer, zij stijgen niet meer.
Zij staan stil.
Grote mensen zijn jammerlijk, zegt God, zij denken dat ze er zijn.

Uit de bundel "Zonder wierook".
Michel Quoist

LEERT UW KINDEREN BIDDEN

Telkens komen er vragen van ouders: dominee, weet u ook een geschikt Engels gebed voor onze kinderen?

Er zijn vele gezinnen waar de kinderen altijd Engels spreken, behalve voor en na het eten, en als ze opstaan en naar bed gaan. Dan spreken ze tot God in de Nederlandse taal.

Het is niet denkbeeldig dat er kinderen zijn die denken dat de Nederlandse taal gebruikt moet worden als het gaat over godsdienstige zaken. En het lijkt me dan ook veel aanbevelenswaardiger om de kinderen te leren bidden in de taal van dit land.

Bij mijn onderzoek bleek dat verschillende kinderen in twee talen bidden. Eerst spreken ze in het Nederlands hun formuliergebed uit, en dan voegen ze in het Engels hun eigen vragen aan dit geleerde gebed toe. Het leek me daarom wel goed om eens hier en daar te vragen en te zoeken naar kindergebeden, die gebruikt worden in onze kring.

Er zijn ook wel boekjes met Engelse kindergebeden, maar deze zijn te zoet, en spreken slechts zelden over zonde en schuld, en de vraag om vergeving wordt er niet dagelijks in gehoord.

Ik laat daarom in dit artikel verschillende in onze kring gangbare kindergebeden volgen, men kan daaruit dan zijn eigen keus maken. Morgengebeden, avondgebeden. Gebeden voor het eten en na het eten. Gebeden voor speciale gelegenheden.

MORNING PRAYERS:

I. Lord, we thank Thee.

Lord we thank Thee for the night
and for the blessed
morning light,
For health and food and loving
care
and all that makes the world so
fair.

Help us to do the things we should
to be to others kind and good.
In all, we do, in work or play
to grow more loving every day.
For Jesus' sake. Amen.

II. Heavenly Father.

Heavenly Father, hear Thy children
as we come to Thee in prayer.
Help us always to remember
God is with us everywhere.
Let us walk in Jesus' way
Make us loving, kind and
truthful.
Keep us safe by night and day.
For Jesus' sake. Amen.

III. A new day has begun.

O Lord, a new day has begun,
forgive the sins which I have done;
help me to love and to obey,
and bless and keep me through
the day.
For Jesus' sake. Amen.

IV. Loving care.

Heavenly Father,
Keep us in Thy loving care,
guard us through the livelong day
in our work and in our play.
Keep us pure, obedient, true
in everything we say and do.
For Jesus' sake. Amen.

V. Thank Thee, Lord.

Thank Thee, Lord, for quiet rest,
and for Thy care of me;
O let me through this day be blest
and kept from harm by Thee.
For Jesus' sake. Amen.

MEAL-TIME PRAYERS:

A. Before meals:

I. Lord, bless this food and drink,
for Jesus' sake. Amen.

II. Lord, Thou art good,
o, bless this food,
and may the bread from
heaven,
for Jesus' sake be given. Amen.

III.
Come, Lord Jesus, be our guest,
May this food by Thee be blest;
May our souls by Thee be fed
ever on the Living Bread. Amen.

IV.
God is great, God is good,
We thank Him for this food;
By His hand we all are fed,
Give us, Lord, our daily bread.
Amen.

B. After meals:

I. Lord, we thank Thee for this
food and drink,
for Jesus' sake. Amen.

II.
Lord, we thank Thee for this food,
evermore be kind and good,
bless us for eternity,
and to Thee all praise shall be.
Amen.

BED-TIME PRAYERS:

I. I lay me down.

Now, I lay me down to sleep
I pray Thee, Lord, this child to
keep.
Thy love guard me through the
night
and wake me in the morning
light.
If I should die before I wake,
I pray Thee, Lord, my soul
to take.
Please forgive our many sins,
Help us to serve Thee better
to-morrow.
For Jesus' sake. Amen.

II. Tender Shepherd.

Jesus, tender Shepherd, hear me;
bless Thy little lamb to-night;
through the darkness be Thou
near me;
watch my sleep *) till morning
light.
Let my sins be all forgiven;
bless the friends I love so well;
take me, when I die, to heaven,
happy there with Thee to dwell.
Amen.

*) or: keep me safe.

III. Be Thou still near.

Now, I lay me down to sleep,
I pray, Thee, Lord, my soul
to keep;
When in the morning ligt I wake,
Be Thou still near for Jesus' sake.
Amen.

SPECIAL PRAYERS:

I. I sinned.

I made a mistake, dear Father,
You know the one I mean
I am sorry for the wrong I have
done,
Forgive it me, bless me again,
for Jesus' sake. Amen.

II. For a trip.

We are going for a trip to-day;
Guide and keep us all the way.
Bring us safely home again
O Lord, take care of us,
for Jesus' sake. Amen.

III. In school.

Father, we thank Thee, for this
day,
for our work and for our play,
keep us on our homeward way,
forgive the sins we have done
today.
For Jesus' sake. Amen.

Er zijn ook nog veel meer. Persoonlijk vond ik echter deze de beste uit de collectie. Vindt u ook niet dat het te zoet is om een kind het volgende gebed te leren (a) en te zwaar geladen (b). Een gebed van een kind moet toch ook aansluiten bij zijn leeftijd en bevattingsvermogen.

a.
Thank Thee for the world so sweet,
Thank Thee for the food we eat,
Thank Thee for the birds that sing,
Thank Thee God for everything.
Amen.

b.
Be present at our table Lord
be here and everywhere adored,
Thy creatures bless, and grant
that we
may feast in Paradise with Thee.
Amen.

Het eerste rammelt, het is maar wat rijmelarij, de wereld moet "sweet" zijn omdat het rijmen moet op "eat", en zo gaat het ook met "sing" dat rijmen moet op "everything" of omgekeerd. En dan het speciaal noemen van de vogels, die in een groot deel van Canada een heel lange tijd niet gehoor worden, is ook niet zo op z'n plaats.

Het tweede is te zwaar geladen voor een kind, om dat zo elke dag aan tafel te bidden.

In elk geval, ik heb een keus gemaakt, en daarmee aan de wens van vele ouders voldaan. Bewaar dit nummer van C.C. nu, dan hebt u ze bij de hand om ze uw kinderen te leren. Want het is dringend nodig dat onze kinderen tot de hemelse Vader leren spreken in de Engelse taal, want dat is de taal waarin zij leren denken.

J. VanHarmelen.

Broken Dishes

Try as we will, be careful still,
We folks, who wash the dishes,
Whate'er we do, we break a few
NO matter what one wishes.
Yes, something slips from out the hand,
Or on a cup a plate will land.
You knock your arm, you hear a crash,
And there's a saucer gone to smash.

Yet some folks seem to think a dream
Should never know awaking.
That hearts should choose, and never lose.
And never have an aching.
They seem to think, that they, at least,
Should set the board, and have the feast
And go along the way they wish
Through life, and never break a dish.

But when you DO break something new
Or something old you cherish,
I tell you what will help a lot,
Although a dish may perish:
Although some day some loss may bring,
A PLATTER isn't everything —
Go in the pantry, when bereft,
And count the dishes you have LEFT.

VROUWENVERENIGING IN BEAMSVILLE, ONT.

Enkele maanden geleden hebben we hier in Beamsville een poging gedaan om een V.V. op te richten. Op onze eerste vergadering waren 6 dames aanwezig, die zich allen opgaven als lid. Dit getal is nu verdubbeld. Daar Beamsville herderlijk verdeeld is tussen de Chr. Ref. Churches van Fruitland en St. Catharines, beschikken we niet over een eigen vergaderlokaal, zodat we vergadering hebben bij de mleidster aan huis. Als naam hebben we "Debora" gekozen. Ook hebben we ons aangesloten bij de League van V.V. in het Niagara district. Wij zijn klein in getal, maar dat hindert niet om een goede bespreking te krijgen. Moge de Here Zijn zegen geven over ons werk. Namens het bestuur,

Mrs. G. D. Kralt,
R.R. 3, Beamsville, Ont.

GEEN TIJD OM TE SLAPEN ?

Hoe ik er bij kom om hier eens over te schrijven? Och ik weet niet hoor! Hebt u wel eens van "Grandma" gehoord? Grandma joeg op een morgen iemand (ik weet niet meer wie, misschien was 't wel een bill-collector!) met de bezem van haar erf af. De andere morgen vroeg de postbode: Waarom deed u dat toch, ik had echt niet gedacht dat u zo boos kon worden! "Oh bah", zei Grandma, "ik was ook niet boos, ik moest alleen wat opwindens hebben voor mijn dagboek!" Nu ja, en vandaag moest ik wat hebben voor onze Vrouwen Pagina.

Nu moet ik u eerst eens wat vragen. Hebt u het wel eens druk? Zo druk, dat u denkt **nooit** klaar te zullen komen? Of bent u een van die gelukkigen die nooit van streek raken, wàt er ook gebeurt? Die bij wijze van spreken nog niet eens van streek zijn als ze in brand zouden staan.

Maar of we het ons nu aantrekken of niet, druk hebben we het allemaal wel eens. En niet alleen wij vrouwen.

Dominé's b.v. hebben niet eens meer tijd genoeg om te slapen. Ik heb het zelf gelezen! En geen mens kan buiten slaap, al is hij dan ook honderd keer dominé!

Een dezer dagen heeft een dominé uit het Westland uitgerekend, hoeveel uren een dominé gemiddeld werken moet. Wel, dat is niets bijzonders vanzelf, hoewel, wij vrouwen hoeven daar niet voor te rekenen. Wij werken van dat we opstaan tot we weer, moe gewerkt, in bed rollen. Als we dan op 8 uren slaap per nacht rekenen, wel, dan werken we 16 uren per dag.

Maar deze dominé kwam zeker tijd te kort en nu ging hij dat eens uitrekenen. Want, hij kwam niet toe aan een nacht van 8 uren, en toen probeerde hij waarschijnlijk ergens wat tijd vandaan te toveren. Hij had n.l. uitgerekend dat hij "gemiddeld" 117 uren per week werken moet!

Hier volgt zijn lijstje. Het is de moeite waard het eens te bestuderen. Ik hoop dat u de tijd er even voor neemt. Hij rekende alles om voor de periode van één week. Wel, hier gaan we dan:

Bezoeken aan gemeenteleden: 15 uren (berekend op basis van 2 uur per gezin per jaar.)
Doopbezoeken: ¾ uur (gem. 35 x 1 uur per jaar).
Huwelijkssluitingen: ½ uur (gem. 8 x 3 uur per jaar).
Begrafenissen: ½ uur (gem. 8 x 3 uur per jaar).
Preekvoorbereiding 12 uur.
Ziekenbezoek e.d. 9 uur.
Catechisatie en voorbereiding 5½ uur.
Administratie en correspondentie enz. 6 uur.
Vergaderingen, besprekingen enz. 12 uur.
Studie 6 uur.
Verplaatsing 8 uur.
Kerkdiensten 4 uur.
Onvoorziene gebeurtenissen 14 uur, 2 uur per dag.
Werk voor de kerk in het algemeen, classicaal en provinciaal, 6 uur.
Omslag post vacantie 6½ uur. (Er is één maand vacantie.)

Alles was tevoren berekend naar 12 maanden, er moet dus één maand worden verrekend. In totaal kom ik dan op 117 uren, aldus de dominé. Een week heeft 168 uren. Wanneer het allernoodzakelijkste werk gedaan wordt gaan daar dus 117 uren af voor werk. Blijft over 51 uren. Maar, omdat dominé's ook gewone mensen zijn, moeten ze óók eten en slapen. De dominé in het Westland dacht één uur per maaltijd per dag te besteden. Als hij dus 3 keer per dag een maaltijd gebruikt, worden dat per week 21 uren. Voor slaap blijven dan nog 30 uren over, of ongeveer 4 uren plus 20 minuten per nacht. Wel, dat is niet veel. En dan is er dus ook nooit tijd voor: het eigen gezin!!!, krant lezen, ontwikkeling en ontspanning, vriendschap, enz.! Kortom, er is géén tijd om te leven als een gewoon mens.

Hier wordt men stil van, vindt u niet? Er is geen speld tussen te krijgen.

Alleen — dat eten hoeft, volgens mij zolang niet te duren. Een uur, lieve stakker, alle dominé's moeten wel corpulent worden op deze manier. Nee, ik maakte daar een kwartier van, desnoods 20 minuten. Tenslotte moet je óók niet te vlug eten. Maar 20 minuten is lang genoeg. De vrijgekomen tijd zou ik dan bij m'n nachtrust voegen. Dat wordt dan ruim 6 uren per nacht. Wel, dat komt al wat bij.

En als ik (als dominé zijnde) dan 's Zaterdags beslist niet meer kón (van de slááp), dan nam ik, natuurlijk in alleruiterste noodzaak, een oud preekje. Wie weet vandaag nog wat de dominé verleden jaar preekte?

De meeste mensen zijn, zodra ze weer op het parking lot staan, de preek toch al weer vergeten. Dit schrijf ik niet neer om de dominé's te ontmoedigen (daar is trouwens geen tijd voor uitgetrokken). In elk geval, als uw dominé in het vervolg niet overal is waar u hem toch wel graag zou willen zien, dan.... wel, dan slááapt hij waarschijnlijk.

G.

Luc Van Dyk en Sini Velsink trouwden op 18 Juli 1958 in de Third Chr. Ref. Church te Edmonton, Alberta. Rev. B. Nederlof bevestigde hen in het huwelijk. De bruid is een dochter van Mr. en Mrs. G. Velsink te Edmonton en de bruidegom een zoon van Mr. en Mrs. L. Van Dyk te Brandon, Manitoba. Het jonge paar woont thans 833 Louise Ave. East, Brandon, Man.

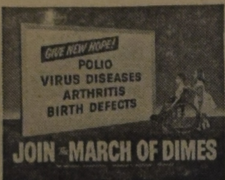

Hi Neighbours!

How often have you heard the expression 1) lately: **Just like the olden days.** That might refer to the new dress style, the pointed-toed shoes, the black knee-length hose, or the newest hat creations. But you may have heard it about the weather too: this is a long and old-fashioned winter.

I hope the farmer had enough wood cut before the early snow fell, but if you heave a sigh 2) tomorrow morning when you dig a path to the barn, chicken-coop or just to clear a sidewalk, keep in mind: you may be happy you don't live in the small town of Oswego, New York State, U.S.A. Reported these past weeks were facts about more snow having fallen, to add to the six and one half feet which they had been burdened with earlier this winter. You may have seen pictures of that town's problem with snow, causing hardship for its citizens, and even damage to many buildings. But we usually don't remember as we grumble that many people are in worse circumstances than we are.

That fact was brought to mind very clearly this week as I read some literature sent to me by the chairman of our local March of Dimes Committee. You may have seen the advertisements urging us

all to join the March of Dimes, and perhaps you may have wondered what that really meant.

Most of us are well acquainted 3) with this organized campaign of raising funds, but in case you are not, may I acquaint you with it? It begins with a man who worked for many years with a severe handicap 4), namely President Franklin Delano Roosevelt. In 1921 this fine man was struck with infantile paralysis 5) or polio as we know it better. He became paralyzed from the waist down and had to undergo many years of treatment and persistent exercise 6). He did regain some use of his legs through treatments at Warm Springs, Georgia, and was so interested then in the various cases of polio that he organized a foundation at Warm Springs for the benefit of polio sufferers.

President Roosevelt died in 1945 but he had seen his organization grow since it was established in 1928. His aim was, in his own words: to lead, direct and unify the fight against the epidemic disease of infantile paralysis. The work of the National Foundation is supported solely 7) by voluntary contributions of the North American people, and this organisation is at work in Canada as well as in the U.S.A.

The March of Dimes was begun at the request of Pres. Roosevelt for every man, woman and child to send him a dime for support in his fight against that crippling illness.

The idea stuck and it became an annual campaign during the last week in January or the first week in February. Pres. Roosevelt's birthday was Jan. 30.

Not only is the money used to help victims to find relief but much is done to find the cause and cure for it. We have been able to reap the benefits already as we take our youngsters to have their shots of Salk vaccine at school or at the Public Health office.

As our mayor's wife was asked questions about the March of Dimes in our city she told about the way the money is gathered up and spent. This year mothers band together to visit every home in order to collect a donation. This campaign was carried on in more than 100 Ontario cities and towns last year and in one single hour the mothers raised $487,000.00 to finance the rehabilitation program of the Ontario March of Dimes. Part of that money was used to help establish rehabilitation centres in six towns to bring treatment closer to home for hundreds of disabled persons.

It is surprising how much can be done for people who have been disabled, and how many still lead useful lives. There are many jobs in which physical disability 8) need not be a handicap. Farmers who cannot walk are farming with hand controls on power-driven implements. Young men and women in wheel chairs are performing as bookkeepers, clerks, writers, radio announcers and machinists. Employment suited to each handicapped person is found for them by the organization.

To finance the work of research is very valuable and great strides have been made toward finding the cause and if that could be accomplished 9), all our dimes and dollars will be well spent.

February is a pleasant month because it is so short, and since we quite often have the severest 10) storms of the season you can say to yourself, oh well, only 4 more weeks and it's March and then spring is not far away. Soon shoots will be showing on our bulbs on the south side of the house. And the government cheque seems to come again so quickly after February too.

This is the month for famous birthdays too, it seems to me. Two famous presidents of the U.S.A. were born in February. The first President, Geo. Washington, and Abraham Lincoln also afford our American neighbours two mid-winter holidays.

And then we see a lot of activity around the 14th day of February. In many schools, especially this day caused a lot of excitement 11). In the days when money was not yet so plentiful many hours were spent at home and during art-classes to fabricate beautiful designs of red hearts and delicate bows. Then in very early years the poet's pen ran smoothly. The rhyme:

Roses are red, Violets are blue,
Honey is sweet and so are you.

must have been scribbled on Valentine cards for generations.

It is a very sweet practise when a young boy shyly sends a home-made or specially selected Valentine card to the girl 2 seats or more away.

It's an emotion which has been in the world since Adam and Eve and lines on a Valentine can be very touching to a young girl.

I have among my souvenirs a lovely card, yellowed with age 12). It was given me by my mother when I was very young. She in turn had received it from her aunt and it has a story as lovely as its verse.

This aunt was a nurse, and was sent to the West Indies with a boat-load of soldiers. As is usually the case one of them became very fond of our great-aunt and at some time or other he sent her a lovely card which she must have prized highly. It is in English and must have been bought at one of the port where the boat had anchored.

On the front are lovely pink roses and yellow daisies, the lacy panel can be lifted up and has Friendship, happiness, ever true, inscribed on it. And the verse needs no explanation, although its wording is outmoded, the feelings around Feb. 14 are still the same:

Only let me tell my love!
Leave the rest to time and fate,
Some kind planet from above.
May perhaps your pity move.
Lovers on their stars must wait.
Only let me tell my love.

Why oh why should I despair?
Mercy's pictured in your eye.
If you once vouch safe to hear
welcome hope! and welcome fear!
You're too good to let me die
why oh why should I depair?

Many a young man has echoed such words I think, but my great-aunt remained unmarried and the soldier must have been very unhappy. At least for a while.

In my curiosity I have often wondered at the connection between the celebration of the day and St. Valentine, and I'll let you in on what I discovered:

St. Valentine was a Christian martyr of the reign of the Emperor Claudius about 270 A.D. His festival was observed about Feb. 14th before the time of Gregory the Great.

The custom of sending Valentines on that day had its origin in a heathen practice 13) connected with the worship of Juno on or about this day.

Juno was a goddess in Roman mythology. As queen of heaven the highest divinity 14) next to Jupiter of whom she was the sister and wife. She was a special protectress of marriage and was the guardian of woman from birth to death; and so we find that sending love-tokens has nothing to do with St. Valentine, who gets all the credit 15). The association between the two is wholly accidental.

The practice of sending Valentines in many schools has lost some of its popularity since prosperity came. Children wanted to buy them by the dozens and often comparisons 16) were made between the pupils in regard to the amount they received, and so teachers have wisely begun to discourage sending so many. Some wise teachers urge children to bring a little bit of money instead and use it for Jr. Red Cross or each brings one Valentine and these have no names. They are put in a box and every pupil may pull one out. Or they may all make one for their Mommy or Dad, and that is also a good idea.

February — a fine month as you can see. For our family especially, for as I told you it has birthdays of famous people and who to me is more important than My Man. Oh yes, he has a birthday in February. And that proves my story, doesn't it?

Happy wintering everybody.

Your Neighbour.

EEN KLEINE HULP

1) uitdrukking; 2) een zucht slaakt; 2) bekend; 4) ernstig gebrek; 5) kinderverlamming; 6) aanhoudend oefenen; 7) uitsluitend; 8) lichamelijke gebrekkigheid; 9) bereikt; 10) felste; 11) veel opwinding; 12) geel van ouderdom; 13) een heidens gebruik; 14) hoogste goddelijkheid; 15) die alle eer krijgt; 16) vergelijkingen.

Dr. MANUSAMA IN MONTREAL

Ongeveer 200 afgevaardigden uit verschillende landen houden van 4 tot 7 Februari in Montreal een conventie in de University of Montreal waar zij in een "University Model United Nations Conference" internationale problemen bespreken.

Als gast-spreker voor deze gelegenheid is uitgenodigd Dr. J. A. Manusama, minister van defensie en hoofd van de Politieke Missie van de Republiek der Zuid Molukken, om de "algemene vergadering" toe te spreken over: The changing political situation in Asia" en deel te nemen aan een panel-discussion: "Is parliamentary system of government suitable for Asia?"

De conferentie is gesponsord door de McGill United Nations Club, de Foreign Relations Club van de University of Montreal, de Asian Studies Group van Sir George Williams College en de studentenclub van Loyola College. Beschermheren zijn Prime Minister John G. Diefenbaker, de leider van de oppositie in parlement Lester B. Pearson, Staatssecretaris voor Buitenlandse Zaken Sydney E. Smith, de Ambassadeurs van het Britse Gemenebest te Ottawa en Senator Th. F. Green van de Ver. Staten.

LAATSTE BEKENDMAKING

voor "Niet-Immigranten die in Canada wensen te blijven.

Aanvragen voor permanent verblijf van niet-immigranten die in Canada wensen te blijven moeten ontvangen zijn *voor 1 Maart 1959*.

Dit is de derde bekendmaking in dit blad van de gedragslijn bekendgemaakt in de Tweede Kamer op 23 Augustus 1958.

Diegenen, die als niet-immigranten naar dit land kwamen voor 23 Augustus 1958 en die hun domicilie in Canada wensen te maken, dienen voor 1 Maart 1959 voor permanent verblijf ("landing") aan te vragen op het dichtstbijzijnd immigratiekantoor.

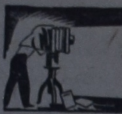
Alle aanvragen zullen individueel voor goedkeuring worden overwogen, rekening houdend met de immigratiebehoeften.

Na 1 Maart 1959 zullen aanvragen voor permanent verblijf uitsluitend volgens de bepalingen op de wet en regelingen der immigratie worden behandeld.

Ellen L. Fairclough

Ellen Fairclough,

Minister of Citizenship and Immigration

MOMENTOPNAMEN UIT B.C.

Michiel Horn heeft een goed stel hersenen. Speciaal voor kunsten en wetenschappen. Hoe goed, dat wist Michiel zelf niet, totdat hij tot z'n verbazing en vreugde hoorde, dat hij de hoogste cijfers had op Victoria College, n.l. 92.4%. Michiel is 19 jaar oud, en al 7 jaar in Canada. Hij is vorig jaar Canadees geworden en bij die gelegenheid is vermoedelijk een o uit zijn achternaam zoekgeraakt.

Als Ottawa toestemming verleent, krijgt Vancouver Island een "good music" radiostation, hetgeen door menigeen zeer toegejuicht zou worden. Het "good music station" uit Seattle is lang niet altijd goed te horen.

Het Salk polio vaccin geeft volgens de statistieken zeer goede resultaten in B.C. Gedurende 1958 kwamen slechts 13 gevallen van polio voor tegen 225 in 1955, toen men met de inenting begon.

Of de verkeerswetten in Vancouver zijn streng, òf de berijders van automobielen lappen de wetten aan hun laars. De boetes, die deze boosdoeners gezamenlijk betaalden, bedroegen ongeveer $ 1,250,000 in 1958. In 1957 was het "maar" $ 1,144,000.

De "first baby of the year" race werd in B.C. gewonnen door een jongetje in Ladysmith. Zijn tweelingbroertje, dat maar 2 minuten later arriveerde, werd baby 1959 no. 3, want in Vancouver werd een meisje geboren juist in die 2 minuten pauze in Ladysmith.

Wie denkt er nog dat gevangenen boze mensen zijn, die nooit aan andere mensen denken, of er iets voor over hebben? In Oakalla Prison gaven de gevangenen in één dag 460 pints bloed voor het Rode Kruis. De bloedtransfusiedienst kreeg met moeite 188 pints in twee dagen van de vrije bevolking.

De Centennial vlag werd bij de jaarwisseling voor de laatste maal gestreken. Zonder veel vertoon overigens. Een paar dozijn zeemeeuwen, bezig met hun ochtendtoilet in de vijver, een half dozijn reporters, een vrouw en een paar ministers waren de enige getuigen. Ze zagen de Minister van Openbare Werken, Mr. Chant, de vlag naar beneden halen van de stok op het grasveld voor de Parliament Buildings. Ze krijgt nu een ereplaatsje in het Provinciaal Archief.

Na de stille ceremonie wisselden de aanwezigen Nieuwjaarswensen en verdwenen, net als de vlag, in de mist. De Centennial vlag werd op 27 April 1958, de Centennial gebedsdag, met heel wat meer vertoon gehesen.

In Comox heeft Century Sam onlangs zijn pakje voor 100 jaar opgeborgen. Hij is nu weer gewoon Alderman Williams. Hij heeft zich meer dan 80 maal in zijn eeuwfeestkledij op openbare gelegenheden vertoond.

"Het was, of ik het hele jaar voor Santa Claus speelde," zei Mr. Williams.

Victoria met z'n bananenklimaat heeft ook winter gehad. 48 uur lang en het vroor dat het kraakte. Lager dan 15° F. is het niet geweest, maar iedereen was zeer onder de indruk. De hele stad stond op z'n kop. Mensen kwamen uren te laat op hun werk. Garages en service stations deden drukke zaken in snowtires en chains. (Er lag ongeveer 5 inches sneeuw.)

Een hellende straat werd afgezet ten behoeve van de jeugd. Hele pagina's in de krant werden aan de kou en de sneeuw gewijd. En toen dooide het alweer en 6 dagen later had Victoria de hoogste temperatuur van Canada, 54° F., bovendien de hoogste temperatuur ooit geregistreerd in Victoria op 8 Januari.

Het vlaggeschip van de Holland-Amerika Lijn, de Dinteldijk, komt weer es in Victoria om hout te laden. De bemanning schijnt nogal sportief te zijn. Ze gaan in de 24 uur die ze hier zijn, nog even een partijtje voetballen tegen een team van de Victoria High School.

Riek Kruizinga.

Leeke-dichten

WOLKEN

Kleine zachte witte wolken
drijven in de blauwe lucht
niemand stuit hen op hun vlucht
gaan-boven 't rumoer der volken-

Donk're wolken, zwaar met regen
kruien voort langs 't firmament
niemand die hun wegen kent
en geen schepsel houdt hen tegen-

Stapelwolken, zij voorspellen
onweer, en het zwaar geluid
berst met felle flitsen uit
wie kan die almacht vertellen?-

Grijze wolken, zij verschenen
en een storm raast over 't land
niemand weet zijn eerste stand
noch de plaats waar hij gaat henen-

Soms geen wolken, en de stralen
van de zon doen 't schepsel goed
't overgiet hen met haar gloed
over bergen, over dalen-

Eenmaal zullen wolken rijzen
waarop Jezus straks verschijnt
aard' en hemel, zij verdwijnt
en de tekenen zij wijzen
hierop allen, mens geeft acht
kom, Heer Jezus, kom, ik wacht.

M. Visser

In deze rubriek geven wij af en toe een plaatsje aan gedichten van lezers. Hoewel wij de technische eisen niet te hoog stellen, zullen de inzendingen toch aan bepaalde standaardvoorwaarden moeten voldoen. Hierover kunnen wij echter geen correspondentie voeren en inzendingen kunnen niet geretourneerd worden.

Are Easterners hated in Vancouver ?

Why does the west dislike us? — This is the heading of an editorial which recently appeared in the Montreal-Matin, complaining of the "poor" welcome accorded easterners (and particularly Quebecers) who made the long trip at the end of the football season to see the Grey Cup contest at Vancouver. The article then proceeds to make a comparison of western and eastern ideas of hospitality:

"In Montreal, for example, rare are the Canadians from the west or from other places, and visitors in general, who can complain of having received a poor welcome in our city, or having been insulted, or having noted an open and manifest hostility. More precisely, no visitor, no matter where he comes from, has such an impression after a stay in our city.

"When then does it happen that Montrealers who arrive in the city of Vancouver, at least at the time of the Grey Cup final, find themselves insulted, and are told 20 times to go back to their place of origin? How does it happen that the French-speaking Canadian, especially, is perfectly aware that nobody at all wants to hear him speak his own language? And moreover, nobody minds telling him of the fact.

"We have thought that visitors from the east of Canada were exaggerating somewhat in their reports they transmitted to us of their trips. However, our contemporary, Harold Weir in the Vancouver Sun (of Dec. 12) confirms to us that truly the people of Vancouver do not like Quebec, do not like Ontario.

"He reveals that an investigation shows that most people of British Columbia are very fond of the Sates of Washington and Oregon but dislike Ontario and Quebec! Why should this be? The answer is not easy to find.

"Harold Weir recognizes that all the citizens of British Columbia who have visited Ontario and Quebec have been quite charmed by these two provinces and have gone back home with quite different ideas from the prejudices which they entertained when they set forth.

"But obviously, these travellers, because of the distance to be traversed, particularly represent a very small minority of the population of the Canadian west, and the rest of the people of Vancouver and elsewhere continue to detest us. If this dislike were to be proved to be reciprocal, it might at least be explained like this: 'We do not like one another.' But no. The people of the east have a great admiration and esteem for those of the west. They are eager to go and visit them when the chance presents itself. And on returning from Vancouver they look in vain for any reason to justify the attitude of their 'hosts'.

"We would like to think that it is quite simply a case of ignorance on the part of our Vancouver friends, but it is an ignorance which hardly does honor to them and one which surely does not favor Canadian unity."

Zending in Rusland

VER. STATEN — De Free Methodist Church zal via de radio trachten in Rusland zending te drijven. Het evangelisatieprogramma zal voor dit doel worden vertaald en uitgesproken door George J. Lambert een Russisch predikant, die in 1944 uit Rusland vluchtte om Amerikaans staatsburger te worden.

CLA-NEWS

De local Brampton van de C.L.A.C. hield op Woensdag 21 Jan. 1959 een algemene ledenvergadering in het basement van de Chr. Ref. Church.

De weersomstandigheden waren deze avond uitermate belemmerend, in 't bizonder voor die leden, welke in "the country" wonen. Ook waren enkele leden wegens ziekte, met kennisgeving afwezig. Tengevolge van 't één en ander werd deze vergadering slechts door zestien leden en één gast bezocht.

Onze voorzitter, vriend P. K. Faber, was onlangs verhuisd naar Toronto, zodat onze vice-voorz., vriend Jack Kemper, de vergadering leidde. Onze secr. vr. H. Klumpenhouwer, kon wegens droeve familieomstandigheden deze avond niet aanwezig zijn.

De voorzitter zette uiteen, dat het de bedoeling was, deze vergadering het karakter van een "praat"-avond te geven, aangezien er zoveel met betrekking tot onze organisatie was op te helderen. Verder memoreerde hij op gevoelvolle wijze het overlijden van ons mede-lid, vriend G. Tiesma, die onlangs op 54-jarige leeftijd door God uit dit leven werd weggenomen. Vanaf de oprichting was hij lid van onze local geweest en het werk van de C.L.A. ging hem zeer ter harte. Hij is het eerste lid van onze local, die door de Here van zijn post werd afgelost. We missen hem node, doch zijn dankbaar voor hetgeen hij als lid — en oud-bestuurslid — voor de local Brampton heeft mogen doen.

Een speciaal woord van welkom werd gericht tot vriend Kuntz van Toronto, die het slechte weer en de moeilijk berijdbare weg had getrotseerd om deze avond met ons te vergaderen.

De aftr. secr. H. Klumpenhouwer en de heer M. Frankruyter werden bij acclamatie herkozen. Beproefde trouw bleek gewaardeerd te worden! In de vacatures ontstaan wegens vertrek van P. K. Faber (voorz.) en P. Steringa (ass. secr.-treas.) werden via een voordracht de vrienden D. Post (onze oudgediende) en L. Molenhuis als bestuurslid gekozen. Zij aanvaardden deze benoeming.

De pauze werd — door de goede zorg van vriend J. Bult als caretaker van de kerk — tot een verkwikkend en versterkend oponthoud gemaakt.

Het was in een vlotte en geanimeerde stemming, dat we vervolgens begonnen met de discussie over onze organisaties. Op verzoek van de voorz. werd de bespreking ingeleid door vriend Kuntz, met de lezing van circ. letter No. 69, wat hij vergezeld liet gaan van een uitvoerige toelichting, deels in de Engelse, deels in de Nederlandse taal. Na een informatieve vraag omtrent het eerherstel van onze Nat. Treas. ter Convention (vriend G. Muizelaar) kwam de kernvraag ter tafel: wat is er **gebeurd** en **gedaan** ná onze Convention van 27 September j.l. Zowel vriend Kuntz als vriend M. Frankruyter gingen op rustige doch duidelijke wijze op deze pijnlijke zaak in. Met intense belangstelling werd deze uiteenzetting aangehoord, waarbij meerdere vragen — van terzijde ingevoegd — werden beantwoord. Hoewel de vragers blijk gaven van teleurstelling en misnoegen, ten opzichte van hen, die tevoren met ons in de C.L.A.C. verkeerden en daarin leiding gaven, concentreerden we ons tenslotte op de vraag: Wat moeten we nu doen? Hoewel de ontwikkeling in de naaste toekomst niet concreet kon worden aangegeven, waren allen 't er over eens, dat "doorwerken" het parool diende te zijn, allereerst in onze eigen local, doch evenzeer in het organisatie-verband. De genomen, alsook de voorgenomen handelingen van de vrienden, die momenteel leiding geven, werden met instemming en waardering begroet.

De ass. secr.-treas. nam afscheid van de local Brampton, wegens vertrek naar Georgetown. De voorz. richtte waarderende woorden tot hem. Tenslotte deelde de voorz. mee, dat de jaarvergadering D.V. omstreeks 21 Febr. a.s. zal worden gehouden.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Springdale, Rev. G. J. Spijkman te Blenheim.

Beroepen te Acton, Ont. Rev. G. J. Hoytema te Clinton, Ont.

Beroepen te Vancouver, B.C. (First) Rev. T. E. Hofman van Calgary, Alta.

Bedankt voor Burnaby, B.C. Rev. H. Visscher van Dispatch, Kans.

Bedankt voor Willard, Ohio. Dr. G. J. Spijkman te Blenheim, Ont. Voor Trenton, Ont. Rev. J. H. Piersma te Edmonton, Alta. Voor Vancouver, B.C. (First) Rev. T. E. Hofman te Calgary, Alta.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Edmonton en Red Deer, Ds. C. den Hertog te IJmuiden.

AMERIKAANS PREDIKANT GEWENST

ZUID-AFRIKA — In verband met de taak die de Afrikaanse kerken hebben ook ten opzichte van de Engels-sprekenden in Zuid-Afrika worden er in Die Gereformeerde Kerk van Suid-Afrika de laatste tijd stemmen vernomen, die pleiten voor het beroepen van een predikant uit de Christian Reformed Church in Noord Amerika. Dit omdat zulk een predikant zich gemakkelijker in de Engelse levenssfeer zal kunnen bewegen. Men voelt dat met de groeiende invloed van Rome onder het Engels-sprekende volksdeel — mee door de katholiserende tendentie in de Anglikaanse Kerk — dat evangelisatie onder Engels-sprekenden een eerste vereiste is.

Ref. Church active in Rusland

GENEVA — A "surprisingly high level" of life in the Reformed congregations of the Carpatho-Ukraine in Russia was reported by Prof. Joseph Hromadka of Czechoslovakia following a visit there. A vice-president of the World Alliance of Reformed Churches which has headquarters here, Prof. Hromadka met Bishop Gencsy and other leaders of Reformed congregations in the Ujhorod area of the Carpatho-Ukraine. Bishop Gencsy heads a Reformed Church of about 90,000 members in 90 congregations, Prof Hromadka's report said. The members, who are Hungarian-speaking, are served by 56 pastors.

STREVEN NAAR EENHEID

CEYLON — De algemene kerkeraad van de Dutch Reformed Church of Ceylon heeft een resolutie aangenomen waarin werd uitgesproken, dat men de vier punten in het document "The Will to Unite" heeft besproken en daarmee overeenstemt. Men is nu bereid een commissie te benoemen, die met een commissie uit de Presbyterian Church te Colombo zal samenspreken, om te onderzoeken of verdere onderhandelingen vruchtbaar zullen zijn.

Fusie Jeugdbonden

NEDERLALND — Op de jaarvergaderingen van de Gereformeerde Jeugdverenigingen, die dit jaar gehouden zullen worden, komen de besturen van de Nederlandse Bond van Jongelingsverenigingen op Gereformeerde Grondslag en van de Bond van Meisjesverenigingen op Geref. Grondslag met het voorstel om deze beide bonden te fusioneren tot één bond namelijk: Bond van Gereformeerde Jeugdverenigingen.

Holland Exporteert Wetenschappelijke Apparatuur

KLEUREN TELEVISIE

De N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken te Eindhoven leverde aan de farmaceutische firma Smith, Kline and Frenck te Philadephia (U.S.A.) een kleurentelevisie-apparatuur voor medische doeleinden.

De installatie bestaat uit een combinatie van drie televisie-projectoren, waarbij elke projector één van de basiskleuren rood, groen en blauw op het scherm waargeeft. Door de projectie van deze drie kleuren over elkaar, ontstaat een volkomen getrouw kleurenbeeld, dat speciaal voor medische instructie van groot belang is. Het is ook mogelijk het beeld gade te slaan in een verlichte collegezaal.

De apparatuur werd voor het eerst gebruik op een congres van de American Medical Association, dat van 2 tot 5 december 1958 te Minneapolis werd gehouden. Daarbij werd een hartoperatie, die twee uren duurde, op een scherm van drie bij vier meter, tot in de kleinste details in kleuren, weergegeven.

STEREOFONISCHE HOORBRIL

Philips te Eindhoven vervaardigde eveneens een celluloid hoorbril, die uitwendig bijna niet te onderscheiden is van een moderne gewone bril, doch inwendig de volledige apparatuur bevat van een volwaardig hoorapparaat.

Behalve van een ingebouwde telefoon en microfoon, is dit type voorzien van een volumeregelaar, een toonregelaar en een uiterst gevoelige luisterspoel. Dank zij de toepassing van speciale transistors en schakelingen, zijn de batterijkosten bijzonder laag. Het hoorapparaat is in één veer van de bril ondergebracht om het geluid op te vangen bij het oor, dat versterking nodig heeft.

De hoorbril is volkomen uitgebalanceerd doordat de linker en rechter veer beide hetzelfde gewicht hebben. Hij is gemakkelijk op te bergen dank zij een verlengd scharnier en kan individueel zowel voor dames als voor heren worden aangepast.

Er bestaat ook de mogelijkheid aan weerskanten een hoorapparaat in het brilmontuur aan te brengen, waardoor met stereofonisch kan horen.

RADIOTELESCOPEN VOOR BRITS OBSERVATORIUM

Werkspoor N.V. te Amsterdam ontving van het Britse Ministerie van Bevoorrading een opdracht voor de bouw van twee radiotelescopen die zullen worden opgesteld op de radarbasis te Malvern (Worcestershire) t.b.v. onderzoekingen op radio-astronomisch gebied van waarnemingen van verschijnselen in de bovenste atmossfeer en voor het volgen van de loop van kunstmanen.

De telescopen hebben een reflector-diameter van 25 m en zullen gecombineerd worden gebruikt om bijzonder precieze metingen te kunnen doorvoeren op het gebied van de centimetergolven waarvoor de thans in Engeland aanwezige radiotelescopen minder geschikt zijn.

BEVOLKING NADERT DE ACHTTIEN MILLIOEN

Canada's bevolking groeit nog steeds sneller dan die van enig ander land in de westerse wereld.

Het Dominion Bureau of Statistics schat dat de bevolking op nieuwjaarsdag 17.275.000 zielen bedroeg en dat zij aan het einde van dit jaar dicht bij de 18 millioen zal komen. Op 1 januari 1958 bedroeg de bevolking 16.887.00 zielen.

Het huidige aantal inwoners ligt 3 millioen boven dat van 1941 en is meer dan het dubbele van het aantal in 1921.

Ontario British Columbia, Alberta en Quebec zijn in deze volgorde nog steeds Canada's snelst groeiende provincies.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

De Kerkeraad van de "Maranatha Christian Reformed Church of Beverly" geeft met diepe ontroering kennis van het overlijden van zijn medelid

CORNELIS WILLEM VAN DER SLUYS,

in de leeftijd van 45 jaar.

Onze Broeder heeft door God's genade heel veel betekend voor de opbouw van Kerk en School.

Onze hemelse Vader, Die hem na een smartelijk lijden tot Zich nam in Zijn heerlijkheid, sterke en vertrooste zijn vrouw en kinderen.

Namens de Kerkeraad,

N. B. Knoppers, President.
L. Ypma, clerk.

Beverly (Edmonton), Alta.
23 Januari 1959.

In volle vrede ontslapen in haar Heer en Heiland

JANTJE VEUGER— BRUINS SLOT,

in de leeftijd van ruim 56 jaar.

Na een lang en smartelijk, maar geduldig gedragen lijden.

Psalm 103 : 1 berijmd.

De begrafenis heeft plaats gehad 27 Januari 1959 vanuit de Christian Reformed Church in Red Deer en werd geleid door Dr. R. Kooistra.

Haar diepbedroefde man en kinderen:

H. Veuger.
F. Veuger—J. H. Koster, Gerry.
D. Veuger - E. IJzerman.
J. Veuger - A. Mulder.
E. Veuger.
J. Veuger—Kits en Harry.

Red Deer, 28 Januari 1959.

Na een smartelijk lijden is in volle vrede ontslapen ons geliefd medelid

Mrs H. VEUGER.

Trooste de Heere haar man en kinderen in deze moeilijke weg.

De Vrouwen Vereniging "Golden Hour Circle",
Red Deer, Alta.

---

100 Acre Mixed Farm

8 Kamer goed huis. Barns zijn best. Koeien en varkens, en al de machinerieën zijn op de farm. De farm ligt aan een Highway, ongeveer 6 mijl van de Hollandse school en kerk. Prijs is $ 26,000.00 met $ 10,000.00 down.

100 ACRE DAIRY FARM

met stamboekvee, veel machinerieën, tractors, baler, combine, bulkcooler. Open melkcontract. 8 mijl van Jarvis, Ont. Vraagprijs $ 40,000, $ 13,000 down, maar daar is over te praten.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894 of schrijf.

Met dank aan God hopen onze ouders

RIEMER BOUMA
en
TIETJE WESTRA

op 9 Febr. 1959 te gedenken dat zij 40 jaar getrouwd zijn geweest.

Marten en Akke.
Joe en Martha.
Frank en Ink.
Cor en Jantje.
Ted en Gerry
Wob en Marie.
Okke en Nita.
Martin en Fenny.
Raymond en Clare.
en kleinkinderen.

42 Orchard Drive,
Belleville, Ont.

In Londen en een

GEZELLIG KOSTHUIS?

Vervoegt U dan bij Mrs. H. Van der Hulst, 20 Delmage - Telefoon GE. 8-9688.

---

15 ACRES FARM FOR RENT

chicken coop or home, barn, double garage, 10 room house, 12 miles from Hamilton. Write under no. 1183 to Calvinist-Contact, Box 312, Hamilton, Ont., or phone Ancaster MI 8-3125.

Gevraagd per 1 April of 1 Mei 1959:

2 GEZINNEN

met 5 à 6 werkkrachten per gezin, voor tuinbouw werkzaamheden op groot bedrijf. Huisvesting beschikbaar. Sollicitaties te richten aan: Holland River Gardens Co. Ltd., Bradford, Ont.

Gevraagd:

25—60 ACRES MOOIE ZANDERIGE GROND

vrij van stenen, voldoende water. Gebouwen en opstand niet noodzakelijk. Niet verder dan 20 miles van Hamilton of Toronto. Uitvoerige beschrijving van ligging, enz. met uiterste prijsopgave, onder no. 1182, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

SJOELBAKKEN

met 20 schijven, 6 ft. lang. Uit voorraad leverbaar. Franco tot het naastbij gelegen station, onder C.O.D. $ 10.— voor Ontario, $ 11.— voor andere provincies. Het vanouds bekende adres J. LYCKLAMA, 898 Appleby Line, Burlington (Ont.). NE 4-4052.

For Sale: A 6 year existing

SMALL CARTAGE AND MOVING BUSINESS

located in West Toronto. Write under letter C tot Vanderiet's Bookstore, 215 Main St. N., Toronto 15, Ont.

Sarnia Christian School Inc., SARNIA, ONT., needs a

TEACHER

for one of its lower grades, for next schoolterm beginning Sept. 1. Applications and letters for information to be addressed to M. Faasse, 1087 London Road, Sarnia, Ont.

The Woodstock Christian School Society desires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the schoolterm commencing Sept. 1st, 1959. Please send applications, or for further information contact the secretary S. Visser, 45 Finkle St., Woodstock, Ont.

Zoekt U een gezellig

KOSTHUIS IN TORONTO

voor enkele weken of jaren? Schrijf of phone Ma Schuurman, 42 High Park Ave., RO 2-7846.

KENNISMAKING GEZOCHT

Jonge farmer, G.G., zoekt kennismaking met net meisje van het platteland, leeftijd 26—34 jaar. Brieven onder no. 1185, Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

---

2 nette jongens, 21 en 22 jaar, wonende in Nova Scotia, zoeken

SERIEUZE KENNISMAKING

met dito meisjes. Brieven met foto op erew. retour, s.v.p. onder no. 1184 aan Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

Wanted:

CAPABLE YOUNG GIRL

to look after semi-invalid lady. Live in. Weekends free. Call LI 5-7450. 144 Walter Ave. S., Hamilton, Ont.

Schriftelijke Lessen ENGELS

1. Voor Beginners. 2. Kerktaal. 3. Voor Gevorderden. 4. Vooropleiding Highschool. Ook cursus Nederlands voor kinderen. U krijgt les per brief. Vraagt vrijbl. inl.: Dutch Institute, 604 East Third, Pella, Iowa, U.S.A.

WERK

voor

- **GEHUWDE PAREN:** $ 250—$ 400 per maand
- **HUISHOUDSTERS:** $ 120—$ 150
- **KINDERVERZORGSTERS:** $ 110—$ 130
- **KEUKENMEISJES:** $ 100—$ 120
- **MOEDERHULP:** $ 80—$ 100

Vrij kost en inwoning.

- **WERKSTERS**
- **SCHOONMAAKSTERS**
- **PART-TIME HUISHOUDSTERS**

voor dagwerk.

Geen kosten voor U.

U MOET WAT ENGELS KENNEN
Als U schrijft, gebruik alleen Engels.

EMPLOYEES UNLIMITED

76 Church St. Toronto. - Em 6-3571

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau

G. DEN HARTOG

Agent
"Holland America Line", "Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 487 R 5

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

B&K-PRESS

HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone LI 5-4636

FARM TE KOOP

100 Acre black loam. 2 Grote barns. Groot huis met 11 kamers, garage, 30 melkkoeien, 10 stuks jongvee. Melkcontract voor 10 bus per dag. Melkcheque ongeveer $ 1000.00 per mnd. 2 Tractors, alle machinerieën. Deze farm is gelegen aan de hoofdweg, vlakbij Wellandport, ongeveer 3 mijl van Chr. Ref. Church en Chr. School. Vraagprijs $ 55,000.00. Voor verdere inlichtingen phone: **Peter Faragalli, TW 2-3775 Ridgeville,** of in de Hollandse taal: **TW 2-3461.**

Representing: Alice Katool, Real Estate, 242 East Main St., Welland.

Verder hebben wij een goede selectie grote en kleinere farms, allemaal in de buurt van kerk en school.

Wilt U verkopen, huis, farm of landerijen, phone

TW 2-3775 of TW 2-3461.

WEDERVERKOPERS

Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES,** aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAMWORST,** aan stuk of gesneden, voor **GEKOOKTE WORST,** aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST, Saucise de Boulogne,** enz. is

HOFMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. El 2-0740
Chatham, Ontario

? MOVING ?

RICH'S MOVING & CARTAGE
Ook voor kisten van immigranten.
1710 Jane Street — Toronto
Phone CH 4-3047

THE MERCANTILE BANK OF CANADA

Geaffilieerd met de Nationale Handelsbank N.V. Amsterdam

Voor al Uw bankzaken

Maak gebruik van de diensten van
The Mercantile Bank of Canada

Spaar- en Girorekeningen
Safe-Loketten
Travellers cheques en Money Orders
Documentaire Accreditieven
Vreemde Valuta's
Overmaken van gelden van en naar Nederland.

Op ieder kantoor is Nederlands sprekend personeel

THE MERCANTILE BANK OF CANADA

Montreal, Que., 495 Victoria Square, Tel. UN 1-5573	Toronto, Ont., 210 Bay Street, Tel. EM 2-2551	Vancouver, B.C., 540 Burrard Street Tel. TA-8411

GREENHOUSE

One fully equipped greenhouse 160' long. One glass greenhouse 40' long, stove heated. One 40' frame house plastic covered with stove. Showroom 24x12' and Lath House 40x24'. 100 hot bed sash.

Good six room home with three piece bathroom. Good cement block barn and garage. Home has full basement and hot water oil furnace. Six acres excellent garden land. All equipment and machinery. This is a going business with good turnover. Presently operating as cash and carry with large orders in winter months for other growers.

This property is located in Brantford and has good wells plus a river to supply the fine irrigation system including 3000 ft. of pipe. Total price $35,000. Modest down payment will handle and owner will hold the mortgage. This is a real opportunity.

C. A. ROBINSON

REALTOR

218 Colborne St. — **Brantford, Ontario**
Office PL 3-5333 — Residence PL 2-1988

Evenings Call
W. E. Anderson PL 2-2902
Clark Johnson PL 3-0925

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
P ·-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

/ n:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
l t-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....